

การศึกษาปัญหาและทัศนคติต่อการ เรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ส.605
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครู
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน
ในกรุงเทพมหานคร

ห้องสมุดมหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท

ของ

เทพปราณี ศิริวิทยารักษ์

๕๖ พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2532

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษานโยบายและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ส.605
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครู
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน
ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
เทพปราณี ศิริวิหะวรักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากฎหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
พฤษภาคม 2532

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติและปัญหาการเรียนการสอน วิชา ส.605 ของครูผู้สอนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 3 กลุ่มโรงเรียน คือ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ใน กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาตามตัวแปรต่อไปนี้ ประสิทธิภาพการสอน และพฤติกรรมการศึกษาของครูผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และอาชีพของนิสิตทางการค้า หรือผู้ประกอบการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนวิชา ส.605 จำนวน 28 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 3,334 คน ประจำปีการศึกษา 2531 จากโรงเรียนรัฐบาล 7 แห่งคือ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดประทุมในทรงธรรม โรงเรียนวัดราชโอรส โรงเรียนวัดนวมรังษี โรงเรียนสตรีศรีอยุธยา และโรงเรียนสารวิทยา ซึ่งรวมมีครู 8 คนและนักเรียน 1,691 คน จากโรงเรียนเอกชน 6 แห่งคือ โรงเรียน เฉเมยวิมลคุณธรรม โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนป่านะพันธ์วิทยา โรงเรียนมาแตร์เดอี โรงเรียนศรีวิกรม์ และโรงเรียนสตรีประเพณีทองวิทย์ ซึ่งรวมมีครู 11 คน และนักเรียน 913 คน และจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู 7 แห่งคือ โรงเรียนมัธยมสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียน มัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาองกรณ์ โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งรวมมีครู 9 คน และนักเรียน 730 คน

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย ได้ใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติและปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605 ฉบับของครูและนักเรียนที่วัดความเชื่อมั่น 0.7139 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 1.7714 - 4.2752 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ F-test และ Z-test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสิทธิภาพการสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาล และกลุ่มโรงเรียน เอกชน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์และอาชีพ ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส. 605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียน คือกลุ่มโรงเรียนรัฐบาลและกลุ่มโรงเรียนสาธิตา ส่วนกลุ่มโรงเรียน เอกชนมีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ประสบการณ์การสอนและพฤติกรรมการศึกษาที่แตกต่างกันของครูผู้สอน ไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่แตกต่างกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 นั้น มีทั้งที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของนักเรียนแต่ละบุคคลและแต่ละกลุ่มโรงเรียน

A STUDY OF PROBLEMS AND ATTITUDES TOWARD THE INSTRUCTION OF HISTORY
(S.605) IN SECONDARY SCHOOL CURRICULUM B.E. 2524 OF TEACHERS
AND MATTHAYOM SUKSA-VI STUDENTS OF SCHOOLS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

THEPPRANEE SIRIVITAYARUX

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1989

The purpose of this research was to investigate attitudes towards and problems on teaching and learning Social Studies, S. 605, of teachers and Matthayom Suksa-VI students in three school groups; Public, Private and Demonstration schools, in Bangkok Metropolis. The variables brought into this investigation were teaching experience, teacher's qualification, learning achievement, and parents' occupation.

The sample included 28 teachers of S.605 and 3,334 Matthayom Suksa-VI students in the Academic Year 1988 (B.E. 2531) from 7 public schools; Chan Hun Bamphen, Wat Thatthong Secondary, Wat Pradu Nai Songtham, Wat Ratcha-Orot, Wat Bowon Mongkhon, Satri Sriyutthaya, and Sara Witthaya, which included 8 teachers and 1,691 students; 6 private schools; Khemasiri Anuson, Saint Gabriel, Panaphand Witthaya, Mater Dei, Sri Wikorn, and Satri Prathueangwit which included 11 teachers and 913 students; and 7 demonstration schools: Chulalongkorn Secondary Demonstration, Srinakharinwirot University Demonstration at Prasanmit, Srinakharinwirot University Demonstration at Pathumwan, Ramkhamhaeng University Demonstration, Phetchaburi Witthayalongkorn Teachers' College Demonstration, Suan Sunantha Teachers' College Demonstration, Ban Somdet Chao Phraya Teachers' College Demonstration, Which included 9 teachers and 730 students.

The instruments used in this research were the questionnaires for teachers and students on attitudes and problems on teaching and learning S. 605, the questionnaires had the reliability of .7139 and discrimination values within a range of 1.7714 - 4.2752. The statistics used in analysis of data were the F-test and Z-test.

The findings were summarized as follows :

1. The teachers of S.605 in all 3 school groups with different teaching experiences and qualifications had no statistically different opinions.

2. The Matthayom Suka-VI students in all 3 School groups with different learning achievements in Social Studies had no statistically different attitudes towards S.605 in two groups - public and private schools, while Matthayom Suksa-VI students in demonstration schools and statistically different attitudes towards S.605 at a .05 level of significance.

The Matthayom Suksa-VI students in all 3 school groups with parents' different occupations in two groups - with and without using history, had no statistically different attitudes towards learning S.605

3. The teachers of S.605 in all 3 school groups with different teaching experiences and qualifications had no different problems on teaching S.605

4. The Matthayom Suksa-VI students in all 3 school groups with different learning achievements in Social Studies had no different problems on learning S.605.

The Matthayom Suksa-VI students in all 3 school groups with parents' different occupations - with and without using history, had no different problems on learning S.605 in 2 groups - public and demonstration schools, while in private schools the problems were statistically different at a .05 level of significance.

It was therefore concluded that different experiences and qualifications of teachers did not have influence over attitudes and problems on teaching and learning S.605, while the learning achievements in Social Studies and parents's different occupations had either influence or no influence over learning s.605. It was dependent upon individual students' environments and each type of school groups.

คณะกรรมการที่ศึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอนได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

(รศ. วุฒิชัย มูลศิลป์)

..... กรรมการ

(อศ. สมไพฑูรย์ ฤทธิสุนทร)

..... กรรมการ

(อศ. สุภา วิทยพัฒนา)

คณะกรรมการสอน

..... ประธาน

(รศ. วุฒิชัย มูลศิลป์)

..... กรรมการ

(อศ. สมไพฑูรย์ ฤทธิสุนทร)

..... กรรมการ

(อศ. สุภา วิทยพัฒนา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อศ. ณรงค์ พวงนิล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ ... ๙๗... เดือน ... พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศคุณูปการ

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์วุฒิชัย มวลศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมใจ ฤทธิสนธิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา วิทย์พัฒนา ที่ได้เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง เป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อนครชัย คุณแม่จิตรนภา ศิริวิทย์ภักดิ์ คุณเทพพนม ศิริวิทย์ภักดิ์ คุณกัญฐิ์ แสงเพ็ญ ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนกำลังทรัพย์มาโดยตลอด และสุดท้ายขอขอบคุณภักโหม เวื่อนจำกลางบางขวาง จ.นนทบุรี ที่ได้ช่วยเหลือตรวจแบบสอบถามให้ผู้วิจัย

เทพปราณี ศิริวิทย์ภักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	7
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสาร เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	12
จุดประสงค์ของวิชา ส.605 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	
พุทธศักราช 2524	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ เรียบการสอนประวัติศาสตร์	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	39
เหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
ประชากร	42
กลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	47
วิธีการสร้างและลักษณะของ เครื่องมือ	47
วิธีดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
	การวิเคราะห์ข้อมูล	55
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	103
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	103
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	103
	สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	105
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	106
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	107
	แบบสอบถามปลายเปิด	124
	ข้อจำกัด	125
	ข้อเสนอแนะ	125
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป	129
	บรรณานุกรม	130
	ภาคผนวก	139
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	163

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนรัฐบาล	44
2	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเอกชน	45
3	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู	46
4	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียน ทั้ง 3 กลุ่ม ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ส.605	58
5	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่ไม่ประสมการ การสอนแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชา ส.605	59
6	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่ไม่ประสมการการสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605	60
7	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีพฤติการศึกษา แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ส.605	61
8	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีพฤติ การศึกษากันทั้ง 3 กลุ่ม ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	62
9	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน	63
10	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณสมบัติ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษากันทั้ง 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	64

11	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	65
12	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนสาธิตา	66
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล	69
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน	70
15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันของ โรงเรียนสาธิตา	71
16	เปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันของโรงเรียนสาธิตา	72
17	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา นารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในโรงเรียนรัฐบาล	73
18	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา นารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	74
19	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา นารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันของโรงเรียนสาธิตา ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	74

20	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกันในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา	76
21	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกันของโรงเรียนรัฐบาลต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ..	77
22	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกันของโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส. 605 ..	78
23	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกันของโรงเรียนสาธิตา ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ..	79
24	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	81
25	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์ การสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ..	82
26	วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มี ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ..	83
27	ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกันต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	84
28	วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	85

29	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่ม โรงเรียน ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	86
30	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียน รัฐบาล ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	87
31	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	88
32	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มของโรงเรียนสาธิตา ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	89
33	วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล	92
34	วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในโรงเรียนเอกชน ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	93
35	วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในโรงเรียนสาธิตา ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	94
36	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน คือ ไร่วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ไร่วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียนรัฐบาลท่อการเรียน การสอนวิชา ส.605	95

37	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน คือ ใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียนเอกชนต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	95
38	คำสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน คือ ใช้วิชาประวัติศาสตร์และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียนสาธิตา ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	96
39	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ..	98
40	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	99
41	ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	100
42	ทดสอบ ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปิกา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนสาธิตา ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605	101

การศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้เพราะการศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม (ทั้งพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (นิพนธ์. 2526 : 234) ที่พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนซึ่งได้รับพระราชทานรางวัล ศาสดาศิลปิน ทอหนึ่งว่า

"...การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่คนแก่เขาวชนได้ครบถ้วน ล้วนพอเหมาะแก่ทุกด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถดำรง รักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด..."

วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะเป็น วิชาที่มุ่งอบรมผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต รู้และสามารถแก้ไขปัญหา มนุษย์ในชีวิตประจำวัน รู้จักและเข้าใจสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ รู้จักหน้าที่และการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รู้จักตัดสินใจในทางที่ถูกต้อง ทอดจณรู้จักการวางแผนในอนาคต ซึ่งความนึกนี้ สอดคล้องกับ จรูญ กุณมี (2521 : 10) ที่กล่าวว่า เป้าหมายของวิชาสังคมศึกษานั้นมุ่งช่วยให้ คนพัฒนาตนเอง ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยเป็นผู้ที่เข้าใจตนเองและสังคม มั่นใจในตนเองและ สังคม เข้าใจปรัชญาชีวิตและบรรพชาที่ สำคัญมากก็คือต้องเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและสังคม ทอดจณทักษะและประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขหรือ โกวิน วรพิทักษ์ (2530 : 1) กล่าวว่า วิชาสังคมศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันของประชาชน และประเทศชาติเป็นอย่างมาก

(ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ได้บรรจุวิชาสังคมศึกษาไว้ในหลักสูตร) เช่นกัน ซึ่งวิชาสังคมศึกษานี้ได้เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทั้งปรากฏในจุดประสงค์ของวิชาสังคมศึกษาว่า เน้นผู้เรียนให้รู้จักการ เรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่หาความรู้ และทักษะอยู่เสมอ เห็นคุณค่าของการทำงานที่สุจริตและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ ทางด้านวิชาการก็มุ่งเน้นให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้มีความรู้และความเข้าใจในลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของประเทศไทย และความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของลักษณะทางกายภาพที่มีต่อการดำรงชีพของประชากร เพื่อให้รู้จักเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น รู้จักหน้าที่ และรู้จักใช้สิทธิเสรีภาพของตนในทางสร้างสรรค์ บนรากฐานแห่งกฎหมายจริยธรรมและศาสนา เพื่อให้ความสำนึกในความเป็นคนไทยร่วมกัน เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรักชาติรักประชาธิปไตย รู้จักใช้สิทธิหน้าที่ในการดำรงรักษาไว้ ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเพื่อให้เข้าใจพื้นฐานและปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ รู้จักแก้ไข ปัญหาและข้อขัดแย้งด้วยวิธีการแห่งปัญญาและสันติวิธี

จากจุดประสงค์ดังกล่าว กลุ่มวิชาสังคมศึกษาจึงต้องมีการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ รัฐศาสตร์ จริยธรรม สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย ประชากร และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบถ้วนตามจุดหมายทางด้านวิชาการของหลักสูตรสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 และบรรดาวิชาเหล่านี้ต่างก็เป็นวิชาที่มีประโยชน์ที่จะทำให้เกิดการดำรงชีพอยู่ในสังคมดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ

(วิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาหนึ่งของกลุ่มวิชาสังคมศึกษานั้นมีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะถือว่าเป็นรากฐานของวิชาการทุกสาขา) (สมศักดิ์ ชูโต. 2527 : 12) และเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่ดีขึ้นเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (สุภัทรทิศ ศิริกุล. 2523 : 10) ทั้งนี้เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม ทำให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสามารถรักษาอารยธรรมของชนชาติ นอกจากนั้นยังเรียนจากประวัติศาสตร์มีประโยชน์ทั้งต่อการตัดสินใจแก้ปัญหา เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองปัจจุบัน ตลอดจนการเข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาและอารยธรรมของ

ชนชาติอื่น ๆ) ที่จะช่วยให้รักษาสัมพันธไมตรีอันดีกับชนชาตินั้น ๆ และจะอยู่ร่วมกันในประชาคมโลก
อย่างสันติ (สุภัทรทิศ กิตฺตล. 2523 : 12) การศึกษาประวัติศาสตร์ยังช่วยปรับปรุงทัศน
ในเชิงความคิดช่วยให้มีนิสัยช่างสังเกตและช่างวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก่อให้เกิดความคิดกว้างไม่ลำเอียง
รู้จักวิเคราะห์เหตุการณ์ การศึกษาประวัติศาสตร์จะนำไปสู่คุณค่าสูงยิ่งคือความมีปัญญา (แก่นนิยมส. 2520 : 6)

จากความสำเร็จของวิชาประวัติศาสตร์ดังกล่าว (การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์จึง
ไม่ควรถือเอาเนื้อหาความรู้เป็นจุดหมายปลายทาง แต่ควรถือว่าความรู้ที่นักศึกษาได้รับนั้นเป็นทักษะ
ในการสร้างความเป็นพลเมืองดี เป็นเป้าหมายสูงสุด) ฉะนั้น ในการเรียนการสอนประวัติศาสตร์
จึงควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการความคิด ความมีเหตุผล (MacLendon. 1965 : 73)
เป็นทักษะต่าง ๆ ในการสร้างความเป็นพลเมืองดี เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะในการศึกษาค้นคว้า
ทักษะทางปัญญา ทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม (Jerolimiek. 1986 : 1 - 2) ทั้งนี้เพื่อให้
ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลและมีหลักการ สามารถเผชิญปัญหาในอนาคตด้วยความ
มั่นใจและไม่ย่อท้ออุปสรรค

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของวิชาประวัติศาสตร์ที่จะให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ
กระบวนการคิด ความมีเหตุผล จึงกำหนดจุดประสงค์ของวิชาประวัติศาสตร์ในหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พ.ศ. 2524 ให้ผู้เรียนเกิดความคิดดังกล่าวเช่น วิชาประวัติศาสตร์ (ส.605) มี
จุดประสงค์ตอนหนึ่งว่า เพื่อให้สามารถนำวิธีการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ไปช่วยในการตัดสินใจ
ในชีวิตจริง หรือในวิชาประวัติศาสตร์ (ส.021) ได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชาไว้ตอนหนึ่งว่า
เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และฝึกหลักการที่ความหลักฐานประวัติศาสตร์

จุดประสงค์ของวิชาประวัติศาสตร์ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 จะบรรจุ
เป้าหมายตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้นั้นจะต้องอาศัยผู้สอนเป็นกำลังสำคัญนั้นคือ ผู้สอน
ต้องเข้าใจจุดประสงค์ของวิชาประวัติศาสตร์อย่างถ่องแท้และปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนการสอนจากวิธีเดิมที่สอนแบบบรรยายมาเป็นการสอนวิธีต่าง ๆ
เช่น อภิปราย สืบสวนสอบสวน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความคิดใหม่ มีเหตุผล ให้รู้จักวิเคราะห์
วิจารณ์ปัญหาต่าง ๆ ด้วยเหตุและผล ความคิดนี้สอดคล้องกับ เทวพรพรณ โภณมาลย์ (2526 :
35 - 36) ที่ว่า

"...ในการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ ผู้สอนไม่ควรทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลให้นักศึกษา จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อฝึกให้นักเรียนหาข้อเท็จจริง จากแหล่งต่าง ๆ เหนือขึ้น เพราะแนวทางของหลักสูตรใหม่เปลี่ยนบทบาทครูจากผู้นอกเป็นผู้ชี้แนะ ฉะนั้นการเรียนการสอนแทนที่ครูจะเล่าประวัติศาสตร์ให้ฟังข้างเดียว ครูจะต้องเปลี่ยนให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน ตำราต่าง ๆ ผู้รวบรวมแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้รู้จักแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัย เมื่อจบจากโรงเรียนแล้ว ให้ปรับตัวเข้ากับความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ การเรียนการสอนประวัติศาสตร์ จะเป็นเครื่องมือได้เป็นอย่างดีในการฝึกนิสัยให้รู้จักค้นคว้าหาความรู้..."

ซึ่งในเรื่องนี้จากการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง หลักสูตรมัธยมศึกษา กลุ่มสังคมศึกษา ซึ่งจัดโดย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530 : 3) ซึ่งบรรดาผู้เข้าร่วมสัมมนาได้กล่าวถึงการสอนว่า

"...กระทรวงศึกษาธิการต้องมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เช่น การสอนให้นักเรียนคิดเป็น จะต้องให้นักเรียนสามารถคิดอย่างอิสระ ไม่ใช่จะต้องคิดเหมือนครูสอนหรือทำตาม เช่น การเรียนประวัติศาสตร์ จะต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิพากษ์ วิเคราะห์หาความรู้โดยอาศัยจากท้องถิ่นของตน ตำราจะเน้นวิธีการหาเหตุผล ฐาน ฐานความคิด เพราะถ้าจะให้ผู้เรียนเรียนรู้สังคมทั้งหมด ผู้เรียนไม่มีทางตามสังคมได้ทัน จึงควรสอนให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้า โดยครูประวัติศาสตร์ให้เป็นประโยชน์เพื่อก้าวไปสู่ข้างหน้า..."

แต่สภาพความเป็นจริงครูยังคงใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ให้นักเรียนจดจำเนื้อหาเรื่องราว ในประวัติศาสตร์ ให้นักเรียนท่องจำเช่นเดิม ดังปรากฏในเอกสารหมายเลข 21 ของการสัมมนาหลักสูตรมัธยมศึกษา กลุ่มวิชาสังคมศึกษา ซึ่งจัดโดย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530 : 3) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนสังคมศึกษาว่า ครูประมาณร้อยละ 50 ยังไม่สามารถพัฒนาวิธีการสอนให้นักเรียนสามารถคิดเป็น แม้ปัญหาเป็นได้ คงใช้วิธีการสอนตามตำราจนจบเล่มเท่านั้น ครูมักไม่ใคร่ให้เด็กถามเพราะกลัวตอบไม่ได้

สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากครูไม่เข้าใจหลักการจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ประกอบกับครูยังมีความคิดความเคยชินกับหลักสูตรเก่า เห็นว่าหลักสูตรเก่าดีแล้ว เด็กได้เนื้อหาวิชามากกว่า ถ้าหลักสูตรใหม่เด็กไม่รู้จะเอาความรู้จะไปสอบเรียนต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2527 : 29 - 30)

สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาประวัติศาสตร์ ความคิดนี้สอดคล้องกับ ประไพ ศรีบะพงษ์ (2525 : 128) ที่ว่าการเรียนการสอนประวัติศาสตร์แบบดั้งเดิมส่วนใหญ่มักเป็นการบรรยายเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ให้ผู้เรียนได้รู้และจดจำไว้ การเรียนทวนวิธีดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมองเห็นคุณค่าของวิชาประวัติศาสตร์น้อยกว่าวิชาอื่น ๆ

โดยเฉพาะอย่างนี้ วิชา ส.605 ซึ่งเป็นวิชาประวัติศาสตร์ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้บังคับให้มีการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) หากผู้สอนยังคงยึดการสอนแบบเดิมแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนมาก เพราะนักเรียนชั้น ม.6 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดของระดับมัธยม และออกไปประกอบอาชีพ หรือเรียนต่อในระดับสูง ซึ่งจะต้องรู้จักสังคม บุคคลในสังคมมากกว่าเดิม ฉะนั้นจำเป็นอย่างหนึ่งที่ควรรู้จักคิดเป็น มีเหตุผล สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข วิชา ส.605 เป็นวิชาหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนทำเนิ่นชีวิตดังกล่าว หากผู้เรียนไม่ได้เรียนวิชา ส.605 ตามจุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดแล้ว เปรียบเสมือนว่าผู้เรียนไม่ได้รับประโยชน์จากการเรียน วิชา ส.605 ในการนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน พร้อมกันนั้นก็เท่ากับว่าจุดประสงค์ของวิชาไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้

ฉะนั้นจำเป็นอย่างหนึ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา ทำความเข้าใจในจุดประสงค์ของวิชา ส.605 อย่างแท้จริงและต้องยึดทัศนคติที่ก่อวิชานี้ด้วย จึงจะเกิดความหมายที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาดังกล่าวอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะทำให้การถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้ง่ายและหลายวิธี

วิชาประวัติศาสตร์ (ส.605) ก็เช่นกัน หากครูผู้สอนมีทัศนคติที่ก่อวิชาดังกล่าวและพยายามปลูกฝังทัศนคติที่ก่อวิชานี้ให้นักเรียนอย่างง่าย และมีผลให้นักเรียนสนใจ อยากจะเรียน อยากศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะได้เกิดทัศนคติที่ก่อวิชาแล้ว พร้อมกันนั้นผู้เรียนก็ให้นำ

ความรู้ที่เกิดจากการเรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและมีผลให้ครูมุ่งหมายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดสำเร็จตามเป้าหมาย

การที่จะสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดแก่ครูและนักเรียน อันจะนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ของวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 นั้นจำเป็นต้องมีทั้งที่องค์ศึกษาทั่วแพรวที่มีผลต่อทัศนคติ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์สำหรับครูที่จะปรับปรุงการเรียนการสอน โดยพิจารณาทั่วแพรวที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา ส.605 และเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรโรงเรียนในการคัดเลือกครูมาสอนประวัติศาสตร์ ส.605 ที่จะต้องเลือกบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานี้ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากทั่วแพรวต่าง ๆ ที่จะต้องทำการศึกษา อันมีผลต่อทัศนคติของครูผู้สอน

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครโดยทำการศึกษาและเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครู ซึ่งเรื่องนี้ พระอรรถ ฤทธิภาท ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีผลต่อการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 เป็นการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ส.605 พร้อมกับเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อวิชาประวัติศาสตร์ ส.605 ในกลุ่มโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ประวัติศาสตร์ ส.605 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ต่อวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ตามทั่วแพรว

2.1 ประสิทธิภาพในการสอน

2.2 วุฒิทางการศึกษา

3. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน

4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ตามตัวแปร

4.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาสังคมศึกษา

4.2 อาชีพของบิดา มารดา และบุพการี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้ปรับปรุงส่งเสริมและปลูกฝังทัศนคติที่ดีแก่นักเรียนทั้งนี้เพื่อการเรียนการสอนโดยลุล่วงตามที่กำหนดไว้

3. เพื่อเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อบุคลากร นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรวิชา ส.605 ให้เหมาะสมต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมุ่งศึกษาปัญหาและทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ซึ่งเป็นวิชาบังคับของการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยจะทำการศึกษาปัญหาและทัศนคติก่อนการส่งคร่ำวิชา เนื้อหาอุปกรณ์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน

2. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียนวิชา ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครู ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้จากการสุ่ม โดยการแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากกลุ่มประชากรที่เป็นครูสอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครู ในเขตกรุงเทพมหานคร

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

4.1.1 ตัวแปรอิสระของกลุ่มครู ได้แก่

4.1.1.1 ประสบการณ์ในการสอน

4.1.1.2 วิทยทางการศึกษา

4.1.2 ตัวแปรอิสระของกลุ่มนักเรียน ได้แก่

4.1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

4.1.2.2 อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ทัศนคติของครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แบ่งออกเป็น

4.2.1 จุดประสงค์รายวิชา

4.2.2 เนื้อหาการเรียนการสอน

4.2.3 อุปกรณ์การเรียนการสอน

4.2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็น ความพอใจและความต้องการที่เป็นไปในทางที่ดี (Positive) ชั่วร้าย (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 จุดประสงค์รายวิชา หมายถึง เป้าหมายซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 รายวิชา ส.605

1.2 เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาของวิชา ส.605 ที่กำหนดให้ศึกษาค้นหาหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

1.3 อุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ หนังสือ เวที วัสดุ หรือ
สิ่งของต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชา ส.605 เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ
ในการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ฯลฯ

1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อ
ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนวิชา ส.605 มีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกิดความเข้าใจใน
เนื้อหาวิชาได้มากขึ้น

2. ครู หมายถึง ครูที่ทำการสอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวง
ศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิต
ของวิทยาลัยครูต่าง ๆ สังกัดกรมฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2531

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ที่เรียนวิชา ส.605
ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตของวิทยาลัยครูต่าง ๆ สังกัดกรมฝึกหัดครู กระทรวง
ศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531

4. ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาสังคมศึกษา หมายถึง เกณฑ์เฉลี่ยวิชาสังคมศึกษาที่
นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาสังคมศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยแบ่งออกเป็น
4 กลุ่ม คือ

4.1 กลุ่มที่ได้เกรดเฉลี่ย 4

4.2 กลุ่มที่ได้เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ถึง 3.99

4.3 กลุ่มที่ได้เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ถึง 2.99

4.4 กลุ่มที่ได้เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 0 ถึง 1.99

5. อาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพปัจจุบันของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียน ที่นักเรียนปรึกษาทางด้านการเรียนด้วยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

5.1 อาชีพที่ต้องใช้วิชาประวัติศาสตร์ เช่น ครู ทั่วแทนขายสินค้าทางประเภทนักการเมือง เป็นต้น

5.2 อาชีพที่ไม่ต้องใช้วิชาประวัติศาสตร์ เช่น ช่างยนต์ แม่ค้าของเจ้าของบริษัท ข่างเสริมสวย พนักงานบัญชี พนักงานธนาคาร ทนายความ เป็นต้น

6. วุฒิกการศึกษาของครู หมายถึง วุฒิกการศึกษาของครูที่ทำการสอนวิชา ส.605 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ปีการศึกษา 2531 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

6.1 กลุ่มที่มีวุฒิกการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

6.2 กลุ่มที่มีวุฒิกการศึกษاپริญญาตรี

6.3 กลุ่มที่มีวุฒิกการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

7. ประสบการณ์ในการสอนของครู หมายถึง ระยะเวลาที่ครูได้ปฏิบัติงานสอนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

7.1 1 - 5 ปี

7.2 6 - 10 ปี

7.3 ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป

8. โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร หมายถึง

8.1 โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนที่ทำการสอนจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

8.2 โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนที่ทำการสอนจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

8.3 โรงเรียนสาธิตฯ หมายถึงโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย ที่เปิดทำการสอนจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตของวิทยาลัยครู ที่เปิดทำการสอนจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. รุทประสงค์ของวิชา ส.605 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1. ความหมายของทัศนคติ

ทิทยา สุวรรณชฎ (2527 : 47) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าหมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือความรู้สึกถึงเป็นแนวปฏิบัติหรือแบบการมองของบุคคลในบุคคลหนึ่งต่อสิ่งเรานั้นใดอันหนึ่ง หรือสิ่งที่เราประเมินโดยที่ความรู้สึกนึกคิดหรือแบบของการมองที่จะเป็น การประเมินค่าของสิ่งนั้นโดยไข้มาตรฐานของบุคคลนั้นเป็นเครื่องวัด

ทรวณีย์ ชูทัย (2522 : 60) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องของความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป บุคคลจะมีทัศนคติหรือไม่ก็ต่อสิ่งนั้น บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลอย่างยิ่ง ทัศนคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนนั้น

เกโซ ชวนานนท์ (2521 : 28) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 564) กล่าวว่า หัตถ์คติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อเชื้อชาติ ชนชนวรรณะ ประเพณีหรือสถาบัน หัตถ์คติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่สามารถลงความเห็นได้จากพฤติกรรมภายนอกทั้งทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

จากความหมายของหัตถ์คิตั้งกล่าวสรุปว่า หัตถ์คติ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันมีผลจากประสบการณ์เป็นต้นทำให้เกิดความรู้สึกนั้น ซึ่งจะแสดงออกมาทั้งทางบวกลบ โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งเร้า

หัตถ์คตินั้นสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ อันจะทำให้หัตถ์คติของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบของหัตถ์คติ

อักษิธ วิริยะประสมโชค (2525 : 11 - 16) ได้สรุปว่า หัตถ์คติมีองค์ประกอบ

1. หิศทาง หมายถึง สนับสนุน หรือไม่สนับสนุน ชอบ หรือไม่ชอบ
2. ปริมาณ หมายถึง ความชอบหรือไม่ชอบ มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด
3. ความเข้มข้น หมายถึง ความเข้มข้นของความรู้สึกของหัตถ์คติ ซึ่งมีสิ่งอื่นเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ซึ่งความเข้มข้นจะสัมพันธ์กับปริมาณ
4. ความเกนทางกานความรู้สึก หมายถึง ระดับของหัตถ์คติที่เป็นส่วนสำคัญ เกินกว่า ลักษณะของมันในองค์ประกอบของความรู้สึก
5. ความเพน หมายถึง ความพรหมที่จะแสดงหัตถ์คติ
6. ความทรงกันขาม หมายถึง การแสดงรายละเอียดของลักษณะทรงกันขามของหัตถ์คติ คนเราบางครั้งมีทั้งความชอบหรือไม่ชอบ ในขณะเดียวกันในของสิ่งนั้นทำให้การตัดสินใจนั้น ลำบากขึ้น จึงเกิดความขัดแย้งในใจ หากมีลักษณะที่ทรงกันขามมาก ความเข้มข้นของหัตถ์คติจะน้อย
7. การแสดงออก หมายถึง ระดับความสำคัญขององค์ประกอบของการกระทำในระบับแนวโน้มที่จะกระทำคือธรรมชาติของหัตถ์คติ

8. ทัศนคติสำนึก หมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับความรู้สึกของทัศนคติ
9. การเกาะกลุ่ม หรือข้อมูลในการสนับสนุน หมายถึง จำนวนชนิดของทัศนคติที่ประกอบเข้าด้วยกัน ความรู้ รายละเอียด หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง
10. ความเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง การต่อต้าน การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทัศนคติบางเรื่องก็เปลี่ยนแปลงได้ง่าย บางเรื่องก็เปลี่ยนแปลงได้ยาก ขึ้นอยู่กับความถูกต้อง

เดวิด เอส. คีตสัน และเลดี้ร. เฮอร์ริง (2521 : 10) ได้สรุปว่า ทัศนคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านการคิดหรือคติและเหตุผล หมายถึง ความเชื่อ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลโดยนัย ซึ่งถ้าจะพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ก็คือการที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการยอมรับมาตัดสิน และกำหนดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบ เหตุผลของการที่ตนจะประเมินและการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะแตกต่างจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล
2. องค์ประกอบทางด้านการอารมณ์หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก เกลียด กลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกโดยสีหน้า ท่าทางเมื่อคิด หรือพูดถึงสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำหรือพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้มในอันที่จะมีพฤติกรรม หรือความทรงจำในอันที่จะสนองตอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะเจาะจงซึ่งแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรมนี้ จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับความคิดหรือสติและเหตุผล อารมณ์หรือความรู้สึก

ซีคอร์ด และแบคแมน (Secord and Backman. 1964 : 24) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติเป็น 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น โกรธ เกลียด รัก ชอบ ฯลฯ ซึ่งแสดงออกโดยสีหน้าท่าทาง เมื่อเขาคิดหรือพูดถึงสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางความคิด คือ ความคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นไปทั้งในแง่ดีหรือร้าย องค์ประกอบนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยม ซึ่งเขาได้กำหนดมาตรฐานไว้ในใจเป็นสำคัญ

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม คือ ความโน้มเอียงของหน้าที่ที่จะปฏิบัติต่อสิ่งนั้น ทั้งโดยเจตนาหมายถึง แนวทางปฏิบัติ เพื่อแสดงออกโดยไม่ต้องการความรู้สึกรู้สึก และความคิดในองค์ประกอบที่กล่าวข้างต้น เป็นการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่า เมื่อถึงคราวปฏิบัติจริง ๆ ต่อสิ่งนั้นจะปฏิบัติอย่างไร และกรณีนี้อาจกำลังปฏิบัติอยู่แล้วก็ได้

จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปว่าองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางความคิด คือ ความคิดอย่างมีเหตุผล อันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ ความเชื่อของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีความคิดแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางความรู้สึกหรืออารมณ์ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึก หรืออารมณ์เกี่ยวกับคล้อยตามกับความคิดแล้วจะออกมาเป็นความรู้สึก ชอบ ไม่ชอบ พอใจ หรือไม่พอใจ รัก เกลียด

3. องค์ประกอบทางการกระทำหรือพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาในปรากฏสิ่งใดเห็นได้ว่า ชอบไม่ชอบ เกลียดรัก ฯลฯ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผ่านกระบวนการคิดผสมผสานกับความรู้สึกหรืออารมณ์แล้ว

3. การเกิดทัศนคติ

ธีระพร สุวรรณโพ (2529 : 5/1 - 5/4) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิดทัศนคตินั้นเนื่องมาจาก

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อเด็ก โดยเฉพาะก่อนเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวที่พ่อแม่เป็นหลัก พ่อแม่มีอำนาจให้ลูกเชื่อเมื่อเด็กหัดเดิน และมีอำนาจให้โง่เมื่อเด็กทำสิ่งที่ผิดหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มในโรงเรียน คือ ครูและเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กมาก ครูและโรงเรียนวางระเบียบกฎเกณฑ์ให้นักเรียนปฏิบัติตาม

หนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนให้เด็กพัฒนาทัศนคติทางด้านต่าง ๆ ไม่น้อย ถ้าให้นักเรียนได้รู้ที่เป็นแบบอย่างการพัฒนาทัศนคติก็จะเป็นไปในทางที่ดี เพราะการอบรมสิ่งนั้นอย่างเกี่ยวข้องไม่เกิดผลมาก หรือไม่เกิดผลเลยถ้าผู้อบรมไม่ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีเสียก่อน

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิทยาสุจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคล รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนใจบุคคลไถนาน

4. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อม คือ วัตถุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่จะพยายามเปลี่ยนทัศนคติของคนให้หันไปนิยมใช้สิ่งที่ยูโซมาของการขาย

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 7) ได้กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า

1. ทัศนคติเป็นเรื่องราวของการเรียนรู้จากการอบรมสั่งสอน ตั้งแต่เด็ก ในลักษณะคอยดูซึมจากพ่อแม่ และคนข้างเคียงเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
2. เกิดจากประสบการณ์ของบุคคล
3. เกิดจากการรับถ่ายทอดจากทัศนคติของบุคคลในอุดมคติหรือกลุ่มสังคมที่นับถือแล้ว เช่น การรังเกียจฉวี

4. เกิดจากการสรุปตีความจากคุณลักษณะที่ปรากฏ เช่น การดูรูปร่างลักษณะแล้วสรุปตีความว่า คนนั้นจะมีลักษณะอย่างไร ซึ่งอาจจะใกล้เคียงหรือเกินความจริง

สรุปแล้ว ทัศนคติสามารถเกิดได้จาก

1. ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่น การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม การสัมผัสเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวนั้น อาจได้รับทั้งแง่ดีและไม่ดี อันจะทำให้บุคคลนำไปใช้ประกอบการในการคิด การตัดสินใจ ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมให้สังเกตเห็นได้

2. การสรุป เที่ยมเคียงจากประสบการณ์ที่เคยได้รับ ทั้งในแง่ดีและไม่ดี เช่น มีประสบการณ์ว่า คนชั่วคำเป็นคนไม่ดีเมื่อเห็นชั่วคำก็สรุปว่า เป็นคนไม่ดีทั้งหมด เป็นต้น

3. การได้รับการถ่ายทอดอบรมจากครอบครัว กลุ่มสังคม เช่น การแบ่งชั้นวรรณะของสังคมอินเดีย

4. เกิดจากการเลียนแบบ ทั้งทางที่และไม่มี เช่น เลียนแบบการภาพยนตร์ ครูอาจารย์ และมีทัศนคติว่า สิ่งทีบุคคลเหล่านั้นกระทำเป็นสิ่งดี อาทิ ชุมบุนรี กัมพูชา

4. การเปลี่ยนทัศนคติ

ธีระพร อูรพรไพ (2529 : 5/4 - 5/19) ได้กล่าวถึง แหล่งของการเปลี่ยนทัศนคติซึ่งสรุปว่า สามัญสำนึกพอจะบอกเราได้ว่า คนที่จะพาให้คนอื่นเชื่อได้ ควรจะเป็นคนที่รู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เขาพูดถึงและพูดในลักษณะที่เสนอความจริงโดยไม่มี ความลำเอียงอยู่ด้วยลักษณะสองประการคือ ความเชี่ยวชาญและความน่าไว้วางใจ นี่เป็นลักษณะที่ใช้ร่วมในการพิจารณาความเชื่อถือ อันนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติ ชาวสารกัมมชิตีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนทัศนคติ

อมรรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 232 - 233) ได้กล่าวว่า ในการสร้างทัศนคติหรือการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดี สามารถทำได้ดังนี้

1. พยายามชี้แจงหรืออธิบายให้เด็กเข้าใจสิ่งใด ๆ อย่างมีเหตุผลและผล ซึ่งให้เห็นคุณค่าและโทษของสิ่งนั้น รวมทั้งการเป็นแบบฉบับที่ดีของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่เด็กควร
2. พยายามควบคุมสิ่งแวดล้อมในวัฒนธรรมให้เกิดภาพพจน์ที่ดี เพื่อสร้างให้เกิดทัศนคติในทางที่ดีได้ เช่น การแสดงให้เห็นว่า ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่ดี เมื่อมีผู้ใดก็ตาม แสดงความซื่อสัตย์ก็จะให้รางวัลเป็นสิ่งตอบแทน เด็กก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อความซื่อสัตย์นั้น
3. จัดสถานที่ต่าง ๆ ในการพักผ่อนหย่อนใจให้เกิดประโยชน์และเป็นที่น่าสนใจแก่บุคคลในสังคม บุคคลเหล่านั้นย่อมเกิดทัศนคติต่อสถานที่ต่าง ๆ นั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าสถานที่ต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้ได้รับโทษ ย่อมทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะเกิดทัศนคติในทางลบได้
4. การทำให้บุคคลในสังคมนั้น ๆ ได้รับการศึกษาดี และมีโอกาสที่จะศึกษาได้สูงสุดตามความสามารถของเขา ย่อมทำให้เขาเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง อันเป็นแนวทางให้เกิดทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ ได้

ทั้งนี้ในการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติในด้านการเรียน เพื่อให้เกิดทัศนคติที่
ต่อการเรียนทำได้ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

1.1 จักสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและ
สนุกสนาน

1.2 ครูต้องเป็นแบบฉบับที่ดี ทั้งด้านความคิด ความประพฤติและการมี
ระเบียบวินัยทั้งด้านการเรียนรู้อะและด้านสังคม

2. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน

2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนะทางการปฏิบัติต่อการเรียนรู้อันถูกต้องและ
เหมาะสมชี้ให้เห็นคุณและโทษอย่างแท้จริง โดยเฉพาะชี้ให้เห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้
เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์ต่อตนเอง

2.2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัดและความต้องการแก่
เด็กแต่ละคนเพื่อให้กำลังใจที่จะเรียนรู้นานกว่าใช้การลงโทษ

2.3 พยายามให้เกิดกำลังใจกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบสิ่งนั้น ๆ
เช่น ครูจะแบ่งเป็นกลุ่มให้รับผิดชอบว่าทบทวนตนเอง เด็กจะเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจ
ต่อการเรียนนั้น ๆ ทำให้ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนนั้นลดลงและในที่สุดกลายเป็นทัศนคติที่ดีได้

ไตรแอสกี (Triandis. 1971 : 13) กล่าวถึง สาเหตุการเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติว่าเป็นเพราะ

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม
2. ได้รับประสบการณ์ตรง หรือความกระหมกระหม่อมใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับทัศนคติของตน
4. การศึกษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลให้ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

สรุปแล้วการ เปลี่ยนทัศนคติมีสาเหตุจาก

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้ได้รับข้อมูลประสบการณ์ใหม่และยอมรับประสบการณ์ใหม่เข้ามา
2. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเจตคติแบบพฤติกรรมความคึกคะนองรู้สึกเพื่อให้ได้รับการยอมรับ
3. ถูกบังคับให้เปลี่ยนทัศนคติทั้งที่ไม่ต้องการ เช่น เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่ถูกทอ-แม่มบังคับ
4. ได้รับความกระทบกระทั่งใจอย่างรุนแรง ทำให้ทัศนคติเปลี่ยนไป เช่น สงครามทำให้หลายสิบชีวิต

5. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231 - 232) ได้กล่าวถึง อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการเรียนรู้ทัศนคติ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดู คำสั่งสอนของบิดามารดา ญาติพี่น้อง ตลอดจนผู้ปกครองของเด็ก มีส่วนทำให้เกิดทัศนคติทั้งทางดีและไม่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ ใ้้อย่างมาก เพราะสังคมแรกที่เด็กประสบคือ สมาชิกของครอบครัว และสภาพในครอบครัว
2. วัฒนธรรมภายในสังคมนั้น ๆ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สละสลวยต่อกันมาจากชนรุ่นหนึ่งไปยังชนอีกรุ่นหนึ่งเรื่อย ๆ ไป สิ่งใดที่ได้รับจากวัฒนธรรมในทางที่ดี บุคคลในสังคมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามถ้าสิ่งใดที่วัฒนธรรมกำหนดว่าเป็นสิ่งไม่ดี บุคคลในสังคมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติไปในทางลบด้วย
3. สถานการณ์การศึกษา การได้รับคำอบรมสั่งสอนจากสถาบันต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนระดับต่าง อาชีว วิทยาลัยมัธยมศึกษา อนุบาล ประถม มัธยม จนถึงอุดมศึกษา สามารถทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันได้
4. การพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ สถานเริงรมย์ต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะควบคุมรายการต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างสรรค์ ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

อดิษฐ์ วิริยะประสมโชค (2525 : 11 - 16) ได้กล่าวว่า เนื่องจากสภาพสังคม และวัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นประจำดังนั้นทัศนคติจะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นไปกับ สภาพการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าว องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความคงที่และความแปรเปลี่ยนในทัศนคติของแต่ละบุคคลก็คือ

1. ลักษณะพื้นเพเดิมของครอบครัว
2. อายุ
3. ระบบการศึกษา
4. ระดับชั้นของสังคม
5. เชื้อชาติหรือความแตกต่างทางชาติพันธุ์
6. ลักษณะงานอาชีพ
7. สภาพทางกายภาพ

ฉะนั้นสรุปได้ว่า อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อทัศนคติ คือ

1. สถานภาพส่วนตัว คือ อาชีพ อายุ การศึกษา การอบรมสั่งสอนของ ครอบครัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมาก
2. สถานภาพของสังคม คือ ระดับชั้นในสังคม ลักษณะชน ชนบทชนเมืองประเพณี สภาพภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลต่อทัศนคติ

6. การวัดทัศนคติ

จาก ไชยแสง (2520 : 9 - 10) กล่าวว่า การวัดทัศนคติที่ชัดเจนและถูกต้อง คือ การวัดโดยการแปลความ ซึ่งผู้ศึกษาต้องมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญทางจิตวิทยา และต้องใช้เวลาในการศึกษามากจึงเหมาะที่จะใช้กับบุคคลจำนวนน้อย การวัดทัศนคติโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ข้อบกพร่องมาก เพราะไม่ทราบพฤติกรรมของบุคคลมาก่อน และใช้เวลาในการสัมภาษณ์น้อย เป็นต้น แต่ก็เป็นที่นิยมของผู้ทำการศึกษาทั่วไปเพราะได้ข้อมูลแน่นอน เมื่อใช้กับบุคคลจำนวนมาก และถ้าจะให้ข้อมูลถูกต้องยิ่งขึ้นควรใช้แบบการแปลความประกอบด้วย

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ (2520 : 41 - 42) ได้กล่าวว่า การวัดทัศนคตินั้นมี ข้อตกลงดังนี้

1. การศึกษาทัศนคติ เป็นการศึกษาค้นคว้าหา ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะ คงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

2. ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดทัศนคติจึง เป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติกฎีปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน ที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

3. การศึกษาทัศนคติของบุคคลนั้นไม่ใช่เป็นการศึกษา เฉพาะทิศทางทัศนคติ ของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของทัศนคตินั้น ๆ ด้วย

ประสาธ หลักศิลา (2514 : 472) ได้แบ่งการวัดทัศนคติไว้ดังนี้

1. วัดโดยการสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคลวิธีนี้กระทำโดยยากทำให้ผลที่ออกมา อาจไม่ตรงตามความจริง เพราะการสังเกตของบุคคลอาจไม่เป็นตามทัศนคติที่แท้จริงของเขา ก็ได้

2. วัดโดยการทอบสนองด้วยการรายงาน วิธีนี้มักใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัยในการ เก็บคำรายงาน

3. วัดโดยการแปลความ วิธีนี้เป็นการวัดทัศนคติของบุคคลแบบอ้อมๆ โดยไม่คำนึง ถึงวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษา ผู้ตอบไม่ระแวงสงสัยและหวั่นเกรงในการตอบคำถามผู้ตอบสามารถ แสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ ไม่จำกัดเวลาและเนื้อหาของการตอบด้วย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้การสร้างความแนวทาง ลิกเอร์ท (Likert) เพราะวิธีการของ ลิกเอร์ทสามารถใช้กับแบบสอบถามจำนวนมากและไม่ต้องอาศัยผู้ตัดสินหลายคน แบบสอบถามแนวทางของ ลิกเอร์ท นั้นสุกปลายข้างหนึ่งจะเห็นความรู้สึกเห็นด้วย และอีกข้างหนึ่งไม่เห็นด้วยกับ ข้อความที่มีอยู่ในแบบสอบถามแต่ละข้อแต่ละจุดในสเกน หรือมิตินั้นก็ใช้ตัวเลขกำหนดของของ คำตอบของนากรากำหนดค่ากับความสำคัญ เช่น ถ้าตอบว่า ...

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เฉย ๆ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

การสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติโดยใช้การสร้างตามแนวของอิเคิร์ต นั้น เชคคักโต
โรวาสินท์ (2520 : 50) ได้กล่าวว่า ข้อความแต่ละข้อความในมาตราวัดนั้นจะต้อง

1. ครอบคลุมวงทัศนคติ
2. การตอบแต่ละข้อจะบอกถึงทัศนคติที่แน่นอน
3. จุดที่ตอบนั้นอาจจะกำหนดได้จากการรวมค่าของคำตอบ จากข้อความต่าง ๆ
ในมาตราวัดนั้น ซึ่งเกือบเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากเครื่องมือวัดต่าง ๆ ซึ่งแต่ละชั้น วัดความยาว
ตลอดวงทัศนคติ

ลำดับขั้นของการสร้างมาตราวัดมีดังนี้

1. การรวบรวมข้อความ
2. การตรวจสอบข้อความ
3. การทดลองขั้นต้น
4. การกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละข้อความ

จุดประสงค์ของวิชา ส.605 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

วิชา ส.605 เป็นวิชาประวัติศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้มีการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ทั้งนี้โดยมีจุดประสงค์รายวิชา คือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2523 : 145 - 166)

1. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้สามารถนำวิธีการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ไปใช้ในการตัดสินใจในชีวิตจริง
3. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจสภาวะเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมของไทย
ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน
4. เพื่อให้ความสำคัญในความเป็นคนไทยร่วมกัน มีความรักและภูมิใจในชาติ
5. เพื่อให้ตระหนักในสำคัญของวิทยาการสมัยใหม่ที่มีต่อการพัฒนาสังคม
6. เพื่อให้เกิดความสำนึกและซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์
ของมนุษย์

7. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ความเป็นมาของแนวความคิด หลักการเกี่ยวกับ การปกครองระบอบประชาธิปไตย
8. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาอันนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างประเทศใน สงครามโลกครั้งที่ 2

คำอธิบายรายวิชา

1. ศึกษาความหมาย ความสำคัญและการจำแนกสาขาสำคัญของประวัติศาสตร์
2. ศึกษาหลักเบื้องต้นของวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ โดยคำนึงถึงประเภท การตีความ และความหมายของข้อมูลทางประวัติศาสตร์
3. วิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยตั้งแต่ สมัยสุโขทัยถึงรัตนโกสินทร์
4. วิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมของไทยตั้งแต่ รัชกาลที่ 4 จนถึงปัจจุบัน
5. ศึกษาวิวัฒนาการและความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับการพัฒนา สังคม โดยเน้นขั้นตอนและผลของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งแรกเป็นต้นมา
6. ศึกษาการพัฒนาการแนวความคิดประชาธิปไตยในอังกฤษ ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา ที่ไทยรับแบบอย่างทุกวันนี้
7. ศึกษางานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมที่มนุษย์ในบุคต่าง ๆ ได้ละสมและสะท้อนสภาพ ของสังคมในบุคนั้น ๆ
8. ศึกษาเรื่องปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศในปัจจุบันและบทบาทขององค์การ ระหว่างประเทศในความพยายามที่จะรักษาสันติภาพของโลก

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนประวัติศาสตร์

1. ความหมายของวิชาประวัติศาสตร์

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี (2527 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของวิชาประวัติศาสตร์ว่า เป็นความพยายามที่จะทำความเข้าใจกับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ทุกคน

แถบสุข ปุณณท์ (2527 : 31) ได้กล่าวถึง ความหมายของวิชาประวัติศาสตร์ว่าเป็นวิชาที่เป็นตัวของตัวเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะหาเหตุผลให้ทราบว่า มนุษย์ทำอะไร เพราะอะไร ประโยชน์ของการศึกษาหรือการสอนวิชาประวัติศาสตร์ จึงไม่ใช่การเกิดความรักชาติ รักบ้านเมือง แต่เป็นการทำให้มนุษย์รู้จักตัวของตัวเอง กล่าวคือ รู้ว่ามนุษย์ทำอะไรได้แค่ไหน ทำความดีได้แค่ไหน ทำความชั่วได้แค่ไหน และทำเช่นนี้เพราะเหตุไร

สืบแสง พรหมบุญ (2523 : 20) ได้กล่าวถึง ความหมายของวิชาประวัติศาสตร์ว่าหมายถึง การเขียนข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ และประสบการณ์ในอดีตที่นักประวัติศาสตร์เห็นว่ามีความสำคัญมาใหม่โดยอาศัยการค้นคว้า การวิเคราะห์ และการตีความจากหลักฐานทั้งปวงที่มีอยู่

แดเนียลส์ (แดเนียลส์. 2520 : 50) ได้กล่าวถึง ความหมายของวิชาประวัติศาสตร์ว่า ได้แก่ การอ่าน ฟัง และพูดเกี่ยวกับเรื่องสำคัญ

จากความหมายของวิชาประวัติศาสตร์ดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาถึงเรื่องราวในอดีต ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน ทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจของชาติกัน ทั้งนี้เพื่อหาว่ามนุษย์ทำอะไร โดยอาศัยการค้นคว้า วิเคราะห์ และตีความจากหลักฐานที่มีอยู่

2. จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาประวัติศาสตร์

ในการสอนวิชาประวัติศาสตร์นั้นจะต้องมีจุดประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอน และมีผู้กำหนดจุดประสงค์ จุดมุ่งหมายการสอนประวัติศาสตร์ไว้ดังนี้

เฉลิม มลิลา (2523 : 26 - 27) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไว้ดังนี้

1. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และความมุ่งหมายของ
กระบวนการเรียนการสอนประวัติศาสตร์
2. ให้ความรู้ความเข้าใจในปรัชญา แนวความคิดต่าง ๆ คุณค่าและความสำคัญ
ของประวัติศาสตร์
3. ให้ความรู้ความเข้าใจและมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร
และแบบเรียน ตลอดจนมีความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรและแบบเรียนวิชา
ประวัติศาสตร์ได้
4. ให้ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ
ตอนปลายในเชิงวิเคราะห์และสามารถประยุกต์หลักเกณฑ์และความคิดรวบยอดไปใช้ เป็นแนวทาง
ในการจัดเนื้อหา และกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความคิดและสติปัญญาได้อย่างเหมาะสม
5. ให้ความรู้ความเข้าใจสภาพการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ และปัญหาที่เกิดขึ้น
ในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน สามารถวิเคราะห์ลักษณะและสภาพการเรียนการสอนที่ดีและที่
บกพร่องได้ กับทั้งมีความสามารถที่จะปรับตัวและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วย
6. ให้ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์วิทยานิพนธ์บางประการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้
และการพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น และสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ให้ได้ผลดีได้
7. ให้ความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์หรือวิธีการทาง
ประวัติศาสตร์ เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ให้อัษะสามารถเลือกและใช้เทคนิคและกลวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่าง
เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา รวมทั้งสภาพการเรียนการสอน และองค์ประกอบใน
การเรียนรู้ที่ศึกษานักวิชา
9. ให้ความรู้ความเข้าใจมีความสามารถ และรักที่จะทำการวางแผนเตรียมการ
ก่อนสอนในรูปของการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนได้เป็นอย่างดี
10. ให้ความรู้ความเข้าใจและทักษะในการ เลือกใช้สื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม
11. ให้ความรู้ความเข้าใจ สามารถควบคุมชั้นเรียน การแก้ปัญหาอย่างสมเหตุ
สมผลและมีคุณธรรม รวมทั้งการสร้างบุคลิกภาพและบรรณภาพการเรียนการสอนที่ดีและเหมาะสมได้

12. ให้ความรู้ความเข้าใจและสามารถสังเกต การสอนอย่างมีระบบได้
13. ให้ความรู้ความเข้าใจสามารถจัดกิจกรรมสอนแทรกและผสมผสานกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม
14. ให้ความรู้ความเข้าใจ สามารถติดตามผลและประเมินผลงานการเรียนการสอนได้
15. ให้มีทักษะและสามารถประยุกต์สิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ทั้งหมดมาแสดงออก ซึ่งแนวการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจอย่างมีระบบและระบบกับสามารถมีความเข้าใจในการปรับปรุงและเสริมสร้างพฤติกรรมการสอนของตนให้ดีขึ้น ภายหลังจากได้รับการนิเทศหรือคำติชมแล้ว

วิเศษ วิเชียร (2523 : 41 - 42) ได้สรุปว่า นักปราชญ์ได้เคยกล่าวไว้ว่า วิชาการแต่ละแขนงย่อมจะมีจุดประสงค์วิชานั้น ๆ โดยเฉพาะสำหรับวิชาประวัติศาสตร์มีจุดมุ่งหมายที่จะสืบค้นพฤติกรรมของมนุษย์ในอดีตเป็นสำคัญ

แดเนียลส์ (แดเนียลส์. 2520 : 53) กล่าวว่า เป้าหมายของวิชาประวัติศาสตร์ คือ ความเข้าใจและความสามารถที่ค่อนข้างนักประวัติศาสตร์โดยธรรมชาติ คำสอน อันเป็นประวัติศาสตร์ที่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงไม่ใช่วิธีการเรียนที่ได้ผลที่สุด ไม่ใช่วิธีจำกัดหัว หากแต่จะต้องสำรวจตรวจสอบวิเคราะห์โครงข่ายแบบสร้าง และซอกคึกเห็นซึ่งให้ความสำคัญแก่ข้อเท็จจริงเท่านั้น

ฉะนั้นอาจสรุปได้ว่าจุดประสงค์การสอนวิชาประวัติศาสตร์ คือ

1. ให้ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของวิชาประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตทุกด้านทั้งด้านการเมือง การปกครอง วัฒนธรรมนิยมประเพณี ศาสนา
2. ให้ความคิดรวบยอดในเนื้อหาวิชา
3. ให้ความคิดกว้างขวาง มีเหตุผลในการนำเหตุการณ์ในอดีตมาวิเคราะห์ใช้กับเหตุการณ์ปัจจุบันที่คล้ายคลึงกัน
4. ให้ความรู้ความเข้าใจในการเรียนประวัติศาสตร์โดยวิธีทางวิทยาศาสตร์หรือวิธีการทางประวัติศาสตร์
5. ให้มีการเรียนการสอนประวัติศาสตร์โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น

การวิเคราะห์ วิจัย การใช้อรรถาธิบาย เพื่อให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันในชีวิตประจำวันได้

3. วิธีการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

สืบแสง พรหมบุญ (2523 : 32 - 37) ได้กล่าวถึง นักประวัติศาสตร์ในฐานะผู้สอนว่า ผู้ที่หน้าที่ในการสอนประวัติศาสตร์ที่จะต้องตรวจสอบตนเองในหลักเกณฑ์สำคัญต่อไปนี้

1. ผู้สอนจะต้องตรวจสอบตนเองว่าเข้าใจความหมายและความสำคัญของประวัติศาสตร์เพียงใด และเข้าใจวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาที่ตนสอนหรือไม่
2. พยายามปรับปรุงตนเองให้ทันสมัยในทางวิชาการอยู่เสมอ หรือไม่ มิฉะนั้นการสอนจะล้าสมัยประสิทธิภาพต่ำ การที่หลักสูตรครอบคลุม เนื้อหา กว้างขวาง และเจาะลึกมากขึ้น เป็นปัญหาหนักสำหรับผู้สอนที่จะต้องเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างดี มิฉะนั้นการสอนทั้งประเภทบรรยาย และสัมมนาจะเป็นไปอย่างสิ้นเชิงและไม่น่าสนใจ
3. เปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักเรียนสนใจและสนใจในประวัติศาสตร์และต่อการสอนเพียงใด การสอนที่ดีเช่นนี้เป็นวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเจริญก้าวหน้าทางสติปัญญา
4. มีความลำเอียงหรืออคติในการสอนหรือไม่ และจะแก้ไขให้มันอยู่ที่สุดได้อย่างไร

นอกจากนี้ สืบแสง ได้กล่าวถึงวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งสรุปได้ว่า

1. การสอนให้คิดเป็นนัก ผู้สอนจะต้องอธิบายเหตุผลที่นำไปสู่การสรุป เป็นการแสดงวิธีคิดของผู้สอน ซึ่งจะให้นักเรียนเข้าใจโดยชัดเจน ผลก็คือจะให้นักเรียนสามารถที่จะพิเคราะห์ด้วยตนเองได้อย่างมีระบบและมีระเบียบซึ่งจะนำไปสู่การค้นคว้าสำคัญต่อไปในอนาคต
2. ผู้สอนต้องสร้างให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง ไม่ยอมหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ มีจิตใจกว้างขวางที่จะยอมรับทั้งความคิดเห็นของผู้อื่นแล้ววิเคราะห์ค้นหาความจริงด้วยสติปัญญาของตนเอง
3. ผู้สอนให้นักเรียนตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ตามระยะเวลาจะต้องอธิบายให้เห็นว่า อดีตทางจากปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะให้นักเรียนค้นคว้าที่ปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ

4. ท้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนและสังคมส่วนรวมจะได้รับ ผู้สอนประวัติศาสตร์จะต้องรับผิดชอบทั้งสองสังคม เช่น ไม่ควรสอนประวัติศาสตร์แบบชาตินิยมจนเกินไป การสอนประวัติศาสตร์แบบชาตินิยมในอดีตเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความขัดแย้งระหว่างประเทศและการสงคราม

5. ผู้สอนประวัติศาสตร์จะต้องตระหนักว่าวิธีการสอนประวัติศาสตร์มีลักษณะต่างจากศาสตร์สาขาอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การสอนคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ผู้เรียนจะต้องเรียนจากเรื่องง่าย ๆ ไปหายากตามลำดับขั้นจะกระโดดข้ามไม่ได้ แต่การสอนประวัติศาสตร์มีใจเช่นนั้นไม่สามารถจะสอนผู้เรียนในทุกเรื่องได้ แต่จะต้องเลือกที่จะสอนเรื่องอะไรบ้าง จึงจะเป็นประโยชน์และจะใช้วิธีการสอนอย่างไร วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องรู้จักในลักษณะของปัญหาประวัติศาสตร์ในเรื่องเกี่ยวกับความทัศนคติที่แตกต่างกัน โดยผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งสำคัญเหล่านี้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจได้โดยแจ่มแจ้ง ปัญหาต่อมาคือ ผู้สอนจะผสมผสานวิธีการสอนกับเนื้อหาให้กลมกลืนได้อย่างไร เนื้อหาที่คัดเลือกจะกำหนดวิธีการสอนและวิธีการก็จะมีอิทธิพลต่อการคัดเลือกเนื้อหาเช่นกัน วิธีการมีความสำคัญกว่าเนื้อหาที่สอน ถ้าเนื้อหาดี สอนไม่ดีก็จะเกิดประโยชน์น้อยมาก

ชัยพร วงศ์วรรณ (2521 : 25 - 27) กล่าวถึง แนวทางการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไว้ว่า

1. ใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับวัย สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน
2. ครูต้องหาวิธีการทำให้เกิดความสนใจ เข้าใจในเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ
3. พยายามให้นักเรียนรู้จักเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเริ่มจากเหตุการณ์ง่าย ๆ ไปก่อนจนถึงเหตุการณ์ที่สลับซับซ้อนยุ่งยากขึ้นโดยลำดับ จะทำให้เกิดความสนุกสนานและจดจำเหตุการณ์ได้ง่ายขึ้น
4. ต้องสอดแทรกกิจกรรมลงไปในตอนที่เราเห็นว่าสำคัญ เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดี และเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกหรือรสนิยมที่จะนำเทิดทูนความดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวมในภายภาคหน้า

5. ครูควรแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือประกอบให้มากขึ้น อ่านแล้วให้รู้จักวิพากษ์วิจารณ์เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสืบทอดการอ่านมากขึ้น
 6. กำหนดงานให้ทำ ทั้งการพูด อภิปรายและการเขียน
 7. จัดให้นักเรียนกระทำกิจกรรมบางอย่างเป็นหมู่ เปิดความรับผิดชอบไปด้วย
 8. ให้เด็กได้ประสบการณ์ภายนอกห้องเรียนบ้าง เช่น พาไปเที่ยวชมสถานที่ภูมิประเทศ ภูมิพืชพันธุ์จะทำให้เกิดความเข้าใจมากกว่าฟังจากครูอย่างเดียว
- จะเป็นสรุปได้ว่า ในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
1. ผู้สอนต้องเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับ สติปัญญา ความต้องการ และเนื้อหาของวิชาประวัติศาสตร์
 2. สอนให้นักเรียนเข้าใจ มีความคิดรวบรวมเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน
 3. หาวิธีการสอนที่ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา ไม่ใช่วิธีสอนที่อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย เช่น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน จัดกิจกรรมเป็นหมู่คณะ
 4. ระวังที่สอนต้องสอดคล้องกับเป้าหมายที่เห็นกับเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันในปัจจุบัน

4. อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

4.1 สื่อการสอน

เจนิม มลิดา (2523 : 196) ได้กล่าวถึง สื่อการสอนของวิชาประวัติศาสตร์ว่า

สื่อการสอน (Instructional Media) มีข้อที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. สื่อการสอนมี 3 ประเภท คือ วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ควรได้รับการพิจารณานำมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา ระดับชั้น และวัยของผู้เรียน
2. สื่อการสอนแบบสื่อประสม (Multi-Media) เช่น ชุดการสอน ควรได้รับการพิจารณาจัดหาและมีไว้ใช้
3. ประเภทของสื่อการสอนที่นำมาใช้จะต้องมีความถูกต้อง และชัดเจนเพียงพอที่จะไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนไม่เข้าใจ

4. สื่อการสอนที่ระบุอยู่ในช่วงนี้จะต้องเป็นสิ่งที่ครูได้ทำหรือได้เตรียมการเลือกไว้ ในขณะที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ทั้งครูและนักเรียนจะต้องใช้ได้
5. จำนวนสื่อการสอนจะต้องมีจำกัดจำนวนพอที่จะเกินจำนวนของสมาชิกแต่ละกลุ่มที่จะต้องใช้งานจริง เพื่อประกอบกิจกรรม
6. สื่อการสอนประเภทปรากฏอยู่ในแบบเรียนจะต้องมีการระบุแหล่งของเนื้อหา (บอกหน้าไว้อย่างชัดเจน)

สันติ ชวรมมารุง (2522 : 142 - 143) ได้กล่าวว่า สื่อการสอน (Instructional Media) คือ บุคคล วัสดุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับรู้ ทักษะ ทศนคติ สื่อการสอน อาจเป็นเครื่องมือที่จะช่วยสื่อความหมายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ประกอบการสอนอาจ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สไลด์ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงบุคคลและแหล่งชุมชนต่าง ๆ ด้วย

สรุปแล้ว สิ่งของทุกชนิดเป็นสื่อการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เป็นอย่างใดแต่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องชัดเจน และความเหมาะสมต่อเนื้อหาที่ทำการเรียนการสอน

4.2 ลักษณะการเรีนนประกอบการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

สุรินทร์ ชวงโชติ และอรสา ภูมิวิ ปุทท (เฉลิม นิลลา. 2523 : 93 - 94 ; อ้างอิงมาจาก สุรินทร์ ชวงโชติ และอรสา ภูมิวิ ปุทท. ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาหนังสือเรียน

1. ความสอดคล้องกับสังเขปหัวข้อในหลักสูตร หนังสือที่ควรมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรกำหนดไว้ และมีการขยายความเพิ่มเติมทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเหมาะสมกับวัยและชั้นเรียนของนักเรียน
2. เนื้อหามีความถูกต้อง และมีความง่ายพอเหมาะกับระดับสติปัญญาปานกลางของนักเรียนในชั้นนั้น ๆ
3. ใ้มีการเน้นแนวคิดที่สำคัญทางสังคมศึกษาในแต่ละบท เช่น แนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบส่วนรวม ศาสนาและวัฒนธรรมของชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เป็นต้น

4. ส่วนงานการเขียนอ่านง่าย ให้ความสำคัญตรงไปตรงมาด้วยแต่เคยเป็นครูมาก่อนจะเข้าใจภาษาของเด็กๆ ก็ยังขึ้น

5. รูปแบบของหนังสือ เช่น ขนาดของเล่ม กระดาษที่พิมพ์ กว้างยาว ภาพประกอบ สดุดิ ฎรฎฟ และแผนภูมิทฎง ฎ ให้ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

สันต์ ขรรณบัฎง (2522 : 140) ใ้กฏฎวฎว หนังสือนิเรียน หนังสือนิอ่าน ประกอบเอกสฎรเสริมประสบนการใ้และสบนคณิฎนไม่ใ้มีบทบาทเพียงน้กเป็นสือระหว่างหลักสฎรกับชั้นเรียนเท่านั้น หากยังเป็นสือระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน ใ้ใ้เป็นเครื่องมือทำกิจกรรมการเรียนการสอนรวมกันอีกด้วย

ฉกฏวฎบ มาลบะวงศ (2516 : 51 - 57) ใ้กฏฎวถึง ทำรฎวฎลักษณะของการใ้ทำรฎทฎง ฎ ในการสอนนั้นจะเห็นว้ส่วใหญ่อาจารย์ผู้สอนนิเณใ้ทั้งทำรฎทฎงไทยและภาษาทฎงประเทรวมกัน

สรุป ทำรฎวเรียนประวัติศฎสฎรควรมีเนื้อหาสอทุกสอึงกับหลักสฎรกำหนดทุกทอึงไม่ยากง่ายจนเกินไป ส่วนงานการเขียนอ่านง่าย รูปเล่มของหนังสือมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

5. กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

ฉกฏวฎบ มาลบะวงศ (2516 : 51 - 57) ใ้ศึกษากิจกรรมประกอบการเรียนการสอนประวัติศฎสฎรที่สำคัญ ฎ ซึ่งสรุปว้ อาจารย์ผู้สอนวิชาประวัติศฎสฎรทอึงส่งเสริมการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนด้วย โดยเฉพาะการกำหนดใ้ให้นักศึกษารวบรวมชฎวหรือภาพบุคคลสำคัญ การจัดนิทรรศการ หรือปฎานิเทศ เฉพาะเรื่องหรือเหตุการณ์สำคัญตามโอกาส การฉายภาพยนตร์ ภาพนิ่ง สละมโบรฉวฎฎฎฎ เงินเหรียญ เชื้อวุิทยากรรมบรมบฎ การหานักศึกษาไปศึกษานอกสฎนที่

สุนทร สุนันท์ชัย (2514 : 335 - 337) ใ้แบ่งกิจกรรมในการเรียนการสอนประวัติศฎสฎรไว้ดังนี้

1. การคณคว้ ผู้สอนควรจ้ใจห้แหล่งข้อมูลชั้นต้น และแหล่งข้อมูลชั้นรองเป็นหลัใน การอ้างอิง ส่วนนักเรียนนั้นน่าจ้ส่งเสริมใ้รู้จักแหล่งก้กถาวด้วย

2. การสังเกตวัตถุสิ่งของที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เช่น อาวุธ เงินตรา การแต่งกาย ยานพาหนะ รูปภาพ ทัศนวิสัย ฯลฯ จะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสนใจอย่างมาก หรืออาจนำไปทำการศึกษาในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

3. การสนทนากับคนรุ่นก่อนที่เคยอยู่ในเหตุการณ์หรือพบเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น บางคนอาจเป็นข้าราชการสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ฯลฯ

4. การจัดป่าภูมิเทศ

5. การจัดนิทรรศการ เช่น การจัดนิทรรศการภาพเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ใน บุคคลต่าง ๆ เครื่องมือ เครื่องใช้ เงินตรา เครื่องแต่งกาย อาวุธ ทัศนวิสัย ฯลฯ

6. การแสดงละคร อาจจะแสดงในวันปิฎก โดยคัดลอกมาจากเรื่องประวัติศาสตร์

7. การวาดภาพ เช่น ภาพการต่อสู้ระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพชาติศึก ภาพการเดินทัพสมัยก่อน ฯลฯ

8. การเขียน เช่น ให้เรียงความเกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติ บุคคลสำคัญ การคมนาคม ฯลฯ

9. การก่อสร้าง เช่น อาจจะทำก่อสร้างกำแพง บ้าน เครื่องมือจำลอง ด้วยเศษวัสดุ เช่น กระดาษ หรือเศษไม้ ฯลฯ

10. การร้องเพลง เพลงในบุคต่าง ๆ เพลงปลุกใจ ฯลฯ อาจนำมาใช้ประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี

11. การเข้าร่วมในพิธีที่จัดเฉลิมฉลองวันสำคัญ เล็ก ๆ ควรจะมีโอกาสเข้าร่วมในพิธีที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน และนอกโรงเรียนตามโอกาส

สรุปแล้วกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน คือ

1. ผู้สอนต้องชี้แจงข้อมูลขั้นต้นและขั้นรองพร้อมกับแนะนำให้ผู้เรียนใช้เช่นกัน

2. ผู้สอนต้องนำเอาสื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ป่าภูมิเทศ

แผนภาพ แผนที่ สไลด์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

3. นำเอาวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ เช่น สาธิต อภิปราย สัมมนา
สอนนอกสถานที่

4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหา

สมหวัง ชัยทามล (2528 : 86 - 87) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาสภาพการเรียนการสอนและทัศนคติของวิชาประวัติศาสตร์ของนักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง" พบว่า งานจุดประสงค์ของวิชาประวัติศาสตร์ นักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ รวมทุกสถาบัน มีความเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของวิชาประวัติศาสตร์ว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และมีข้อเสนอแนะว่า อาจารย์ผู้สอนประวัติศาสตร์ ควรแจ้งจุดประสงค์ของวิชาไว้ล่วงหน้า และกำหนดไว้อย่างแน่นอน จุดประสงค์ของวิชาควรมีความละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย และลักษณะของจุดประสงค์ของวิชา ควรเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นอกจากนั้นจุดประสงค์ของวิชาควรสามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยการมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันทั้งอดีตกับปัจจุบัน และเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้น จุดประสงค์ของวิชาควรสอดคล้องกับเนื้อหา วิธีสอน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ งานเนื้อหาวิชา จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง พร้อมกันนั้นนักศึกษาได้ขอเสนอแนะว่า เนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในถูกต้องตามข้อเท็จจริงของหลักฐานหรือข้อสรุปตามแนวคิดใหม่ ๆ ควรตัดเนื้อหาที่มีความซ้ำซ้อนและไม่มีความสำคัญออกไป การเรียบเรียงเนื้อหาควรกระชับ มีความละเอียดลึกซึ้งและต่อเนื่องกัน เน้นเฉพาะที่สำคัญและน่าสนใจ ไม่ควรเน้นอดีตมากเกินไป เนื้อหาวิชาควรทันต่อสถานการณ์โลกปัจจุบันและ

สามารถประยุกต์เนื้อหาเข้าใช้ในการชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ควรจะเพิ่มเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ไทยให้มากขึ้น

✓ **พรรณนอ อรุณภาพ (2527 : 83)** ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524" พบว่า ท่านเนื้อหาวิชานี้มาก และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรตัดเรื่องการปฏิวัติวิทยาศาสตร์ออกมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องมนุษย์กับงานสร้างสรรค์ของศิลปินธรรมชาติและเห็นว่าเรื่องโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และศิลปินธรรมชาติสมัยรัชกาลที่ 4 จนถึงปัจจุบันตัดออกน้อยที่สุด

สุณิสา เป้งยอง (2527 : 61 - 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "แนวโน้มนักเรียนและการเรียนการสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน 10 ปีข้างหน้า" ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เป้าหมายสูงสุดของสังคมศึกษาจะยังคงเน้นความเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยเมื่อบ่งหมายของสังคมศึกษาจะเน้นการพัฒนาคนเจตคติดีมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะนิสัย และบุคลิกนิสัย ตามลำดับ
 2. การเลือกเนื้อหาในหลักสูตรสังคมศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะคำนึงถึงความจริงของเนื้อหาสาระและเกี่ยวข้องกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งในโลกปัจจุบันและต้องคำนึงถึงสังคมอนาคตรวมทั้งวิถีภาวะและความต้องการของนักเรียนด้วย
 3. ที่มาของขอบข่ายเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา นอกเหนือจากสังคมศาสตร์แล้วจะมีมาจากข่าวเหตุการณ์ประจำวัน สภาพความเป็นจริงในสังคม เนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่
- เทตเตอร์ (Turner, 1988: 1727-A)** ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา เพื่อทราบความต้องการการการเรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคตของนักเรียน" ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนสนใจเรียนวิชาประวัติศาสตร์อเมริกันน้อยกว่าวิชาคณิตศาสตร์

ภาษาอังกฤษ การอ่าน และศิลปะของภาษา และวิชาเหล่านี้มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของนักเรียนมากกว่าวิชาสังคมศึกษา หรือประวัติศาสตร์หรืออเมริกาที่เรียนเพื่อรู้เท่านั้น ในด้านเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์อเมริกันนั้น นักเรียนให้ความสำคัญในเนื้อหา การค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ปัญหาที่ประชาชนในอเมริกาประสบ และความสัมพันธ์ระหว่างอเมริกาและชาติอื่น ๆ มาก ว่ามีประโยชน์และเป็นที่ต้องการของนักเรียน แต่เนื้อหาการศึกษาเกี่ยวกับอาณานิคมของอังกฤษ การตั้งถิ่นฐานของอเมริกาทางทิศตะวันตกเป็นเนื้อหาที่นักเรียนให้ความสนใจน้อย เนื้อหาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของอเมริกา นักเรียนได้ให้ความสนใจมากที่สุด ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทรูเนอร์ ได้เสนอว่าควรมีการพัฒนาแบบเรียนให้ดีขึ้นเพื่อให้นักเรียนสนใจที่จะศึกษาถึงประโยชน์ของการศึกษาประวัติศาสตร์อเมริกา

2. งานวิจัยสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

นิพนธ์ แสงเล็ก (2529 : 63 - 65) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษาจากการสอนแบบการศึกษานอกสถานที่กับการสอนตามคู่มือครู" ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบศึกษานอกสถานที่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบศึกษานอกสถานที่มีทัศนคติต่อชุมชนแตกต่างจากนักเรียนตามคู่มือครู

วิชัย วิกปาน (2528 : 60 - 61) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิธีสอนในวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีทางประวัติศาสตร์และการใช้คู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา" ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์กับวิธีสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์กับการสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการสอนสูงขึ้น

สมหวัง ชัยตานถ (2528 : 87) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาสภาพการเรียนการสอนและทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์ของนักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง" ผลปรากฏว่า นักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 1 เกือบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด สรุปได้ว่า นักศึกษาต้องการ

ให้อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบอื่น ๆ บ้าง นอกจากวิธีสอนแบบบรรยาย ควรมีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือศึกษาค้นคว้าโดยบ้างเต็มที่ ให้นักศึกษาและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากขึ้น อาจารย์ควรมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี โดยการนำเอาวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ การสอนแบบสัมมนา การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ หรือการสอนแบบวิจัยทางประวัติศาสตร์ หรือการสอนคิดแก้ปัญหาแบบอื่น ๆ ควรนำมาสอนบ้าง เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษา ได้แสวงหาความรู้ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตลอดจนเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม และเน้นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาประวัติศาสตร์

วิจิตร ทองปาน (2527 : 75 - 76) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบโครงการ" ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบโครงการและการสอนตามคู่มือการสอนวิชาสังคมศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงการ และสอนตามคู่มือการสอนวิชาสังคมศึกษามีความคล่องในการคิด ความคิดมีเหตุผลและความคิดริเริ่มแตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงการและการสอนตามคู่มือการสอนวิชาสังคมมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกัน

ชินฐา เพื่องวิวัฒน์ (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาการใช้วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์ในการสอนประวัติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง" ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 4 ปี และมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ใช้วิธีสอนแบบบรรยายแบบอภิปราย แบบใช้ตำราเรียน และแบบแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2. อาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันใช้วิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. อาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีประสบการณ์ต่างกันใช้วิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์ในการสอน วิชาทางการศึกษาและพันความรู้ทางวิชาประวัติศาสตร์ไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งในด้านการจัด กิจกรรมประกอบการสอนและการใช้อุปกรณ์ในการสอนวิชาประวัติศาสตร์

5. ปัญหาในการใช้วิธีสอนที่อาจารย์หมดมากที่สุด ได้แก่ นักศึกษาขาดทักษะในการ คิดวิเคราะห์ปัญหาทาง ๆ ปัญหารองลงมา ได้แก่ นักศึกษาขาดการฝึกฝนในด้านการแสวงหาความรู้ จึงไม่เห็นความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

6. ปัญหาในการจัดกิจกรรมที่อาจารย์หมดมากที่สุด ได้แก่ ห่วงสุมคัมภีร์หนังสือไม่ เพียงพอกับความทองการจึงทำให้การค้นคว้ารายงานของนักศึกษาไม่ไ้ผลดี ปัญหารองลงมา ได้แก่ เนื้อหามากเกินไปจึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมในช่วงโมงสอนได้

ลดาวัลย์ นาละวงษ์ (2516 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "สภาพการเรียน การสอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ในทัศนะของครู)" ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิเหมาะสมและมีความตั้งใจต่อการสอน เข้าใจลักษณะธรรมชาติวิชา ประวัติศาสตร์ได้ถูกต้อง ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชาเป็นไปในรูปที่ว่า แต่ละวิชามีเนื้อหามากเกินไปไม่สอดคล้องกับเวลาเรียน รายวิชาที่ยากเกินไปคือ สังคม 30 เหตุการณ์ ปัจจุบันของโลก ส่วนที่เห็นว่าง่ายเกินไปคือ สังคม 17 (ประวัติศาสตร์ 5) อาจารย์ผู้สอน ส่วนใหญ่ ทองการรับการอบรมเกี่ยวกับการสอนแบบใหม่เพื่อจะได้มีโอกาสปรับปรุงการสอน อาจารย์เหล่านี้ เห็นว่า การอบรมหรือสัมมนาที่มีประโยชน์คือ การอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มความรู้ด้านวิชาการ การปรับปรุงหลักสูตร การทำและการใช้อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมประกอบการสอน ตลอดจนการวัดผล การศึกษา โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครูเป็นผู้จัดหนังสือค้นคว้าและทำรายการประกอบการเรียน การสอน ขาดแคลนมาก เป็นผลให้ไม่สามารถสอนเนื้อหาได้กว้างและลึกพอ อุปกรณ์การเรียนการสอน อยู่ในสภาพไม่เพียงพอ เพราะอยู่ห่างไกลแหล่งวัสดุอุปกรณ์หรือไม่ได้รับงบประมาณจากสถานศึกษา ในการจัดซื้อ อย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนก็ได้พยายามใช้แหล่งวัสดุ ชุมชน และสถานที่ที่มีอยู่ใน ห้องถิ่น หรือไกลเคียงให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน โดยดึงเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบการเรียน และนำนักศึกษาออกไปศึกษาค้นคว้าความรู้ตามสถานที่เหล่านั้น

สุรทัตต์ อายูวัฒน์ (Suratath Ayuwatchana. 1986 : 1201-A - 1202-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในวิทยาลัยครู ในจังหวัดขนาดใหญ่ และจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย" ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผลการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในวิทยาลัยครูที่ตั้งในจังหวัดที่มีขนาดแตกต่างกันนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนมีจุดประสงค์การสอนที่กำหนดในหลักสูตรเหมือนกัน

3. งานรูปการผลการเรียนการสอน

น้าออย ณะวิชณี (2521 : 135 - 147) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนว่าเป็นครูจำนวน 19 คน และนักเรียนจำนวน 300 คนของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ 15 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2519 เพื่อศึกษาเรื่องคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของหนังสือเรียนกับหลักสูตรการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียน ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า คุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของหนังสือแบบเรียนอยู่ในระดับใช้ได้ เนื้อหาวิชาการเรียงลำดับหัวข้อตรงตามหลักสูตร และสอดคล้องกับความมุ่งหมายในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยที่ แต่ไม่มีลักษณะดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เนื้อหาที่บรรจุในหลักสูตรมากและกว้างเกินไป เวลาเรียนน้อยไม่ได้สัดส่วนกัน และขาดส่วนประกอบที่สำคัญคือ ไม่มีบทสรุป กิจกรรม เสนอแนะแบบฝึกหัด เชิงอรรถ กรรณีย์ อธิธานศัพท์ หนังสืออุเทศก์ และบรรณานุกรม เกี่ยวกับความยากง่ายสาระความรู้และความถูกต้องอยู่ในระดับพอใช้ นักเรียนมีความเห็นว่าเนื้อหาบางตอนในบทเรียนบ่งเกินไปและไม่ทันสมัยสิ่งที่นักเรียนต้องการคือ ให้อำเภอประกอบที่เห็นจริงและมีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่จะมีผลต่อทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

สุทธิพงษ์ หกสุวรรณ (2518 : ไม่กดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนข้อเท็จจริงในวิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนที่ทุกดินแดน" ผลปรากฏว่า การใช้แผนที่ทุกดินแดน และวิธีสอนตามปกติ ให้ผลดีเหมือนกันทั้งในการเรียนข้อเท็จจริงในวิชาสังคมศึกษาและในความคงทนในการจำ

สุวิทย์ เกษณวิภา (2517 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" ผลจากการศึกษาค้นคว้าครูและนักเรียนใช้หนังสือแบบเรียนของกรมวิชาการ และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เนื้อหาวิชาและการเรียงลำดับหัวข้อตรงตามหลักสูตร และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนประวัติศาสตร์ไทยพอสมควร แต่หลักสูตรไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน เนื้อหาบางตอนผิดไปจากข้อเท็จจริง บางตอนบ่งเกินไปและไม่ทันสมัย คุณภาพในการจัดทำรูปเล่มอยู่ในระดับที่ควรแก้ไข นอกจากนี้ควรมีภาพประกอบให้มากขึ้น และจัดให้มีบทสรุปกิจกรรมเสนอแนะ แบบฝึกหัดท้ายบท หนังสืออุเทศ เชิงอรุณ ธรรมณี ภาคผนวก อภิธานศัพท์ และบรรณานุกรม

สิริวรรณ สุวรรณภา (2516 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนประวัติศาสตร์ไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าเป็นครู จำนวน 57 คน และนักเรียนจำนวน 480 คน โดยศึกษาเฉพาะในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์จำนวน 10 โรงเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของหนังสือเรียนประวัติศาสตร์ไทยยังไม่เหมาะสม เนื้อหายังไม่ละเอียดพอ ไม่เรียงตามลำดับเหตุการณ์ และไม่สอดคล้องกับหลักฐานในหัตถ์ค้นพบ ผู้วิจัยเสนอแนะว่า กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปรุงหลักสูตร และหนังสือเรียนให้มีความสัมพันธ์และใกล้ชิดส่วนกับเนื้อหาวิชาและเวลา ควรคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ควรจะได้เผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับคู่มือครู หนังสืออุเทศในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยเพื่อแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน และวิธีสอนแก่ครูผู้สอนประวัติศาสตร์ไทย

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐาน คือ

1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน วุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่ผลสัมฤทธิ์การศึกษาวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีนิศา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชา ส.605 แตกต่างกัน
3. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน วิชาการศึกษาแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีนิศา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลในการตั้งสมมติฐาน

1. วิชาการศึกษาของครูสอนเมื่อเทียบกับผลการวิจัย ดังปรากฏว่าจากการศึกษาของบุญนำ นวลละออง (2527 : 105) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการนิเทศการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่า "ครูสังคมศึกษาที่มีวิชาการศึกษาต่างกัน มีความต้องการในการนิเทศการสอนสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมากไม่มีความสำคัญทางสถิติ" หรือการวิจัยของ กรณ์ชัย เสงฆานิช (นักศึกษานิเทศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 177) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 8 ตามการรับรู้ของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า "ครูประถมศึกษาในกลุ่มที่มีวิชาการศึกษา และสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกันมีพฤติกรรมการสอนไม่แตกต่างกัน"
2. ประสบการณ์การสอนของครูสอน เมื่อเทียบกับผลการวิจัย ดังปรากฏว่าจากการศึกษาของ จานงค์ อินทองคำ (2527 : 95) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เกษตรกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ผลการวิจัยพบว่า "ครูวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เกษตรกรรมไม่แตกต่างกัน" หรือการวิจัยของ สมเกียรติ หงษ์ไพบูลย์ (2527 : บทคัดย่อ หน้า ข.) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่คาดหวัง และที่ปฏิบัติจริงของหลักสูตรมัธยมศึกษา

ทอนตัน พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 11 ผลการวิจัยพบว่า "ครูที่มีประสบการณ์การสอน น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อผลการวิจัย ดังปรากฏว่าจากการ ศึกษาของ จุรินทร์ ปุณณ (2525 : 114) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการเลือก แผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุบาลวิทยา ผลการวิจัยพบว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกันมีปัญหการเลือกแผนการเรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .01"

4. อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลการวิจัย ดังปรากฏ ว่า จากการศึกษาของ จาตุลกันณ พินทรพมราช (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 476) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า "นักเรียนที่มีภูมิลำเนาทางครอบครัวต่างกันคือ อาชีพของบิดา มารดา แตกต่างกัน มีทัศนคติทางการ เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05"

ดังนั้น วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ถือเป็นตัวแปรที่เป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าวิจัย ได้แบ่งวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีสร้างและลักษณะเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531
2. ครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531
3. ครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตของวิทยาลัยครู สังกัดกรมฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. สํารวจจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 จากเอกสารกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะโรงเรียนที่ทำการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) จำนวนทั้งสิ้น 103 โรงเรียน

2. สํารวจจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 จากกองทะเบียนและสถิติ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) จำนวนทั้งสิ้น 36 โรงเรียน

3. สํารวจจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ปีการศึกษา 2531 จากทบวงมหาวิทยาลัย มีจำนวนทั้งสิ้น 6 โรงเรียน

4. สํารวจจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ปีการศึกษา 2530 จากกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 โรงเรียน

5. สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียน โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ด้วยวิธีแบ่งชั้น โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มใหญ่กำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป กลุ่มขนาดกลางกำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนระหว่าง 150 - 199 คน และกลุ่มขนาดเล็กกำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตั้งแต่ 149 คนลงมา จากนั้นสุ่มในอัตรา 10% ของแต่ละกลุ่มสำหรับโรงเรียนรัฐบาล และสุ่ม 25% ของแต่ละกลุ่มสำหรับโรงเรียนเอกชน

6. สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครูโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับสลากในอัตรา 80% ของโรงเรียนทั้ง 2 กลุ่ม รวมกัน

7. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว สอดถามจำนวนนักเรียนและจำนวนห้องเรียน จากฝ่ายทะเบียนของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า ได้กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลจำนวน 7 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,691 คน และมี 48 ห้องเรียน ดังปรากฏรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนรัฐบาล

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)
1	จันทร์หุ่นบำเพ็ญ	229	8
2	มัธยมวิเศษฯ พุด	216	6
3	วัดประดู่ในทรงธรรม	210	6
4	วัดราชโอรส	146	5
5	วัดบรมมงคล	172	5
6	สตรีศรีอยุธยา	419	10
7	สารวิทยา	299	8
รวม		1,691	48

ได้โรงเรียนเอกชน จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 913 คน และ 21 ห้องเรียน ดังปรากฏรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเอกชน

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)
1	เซนต์ยอห์น	118	3
2	เซนต์คาเบรียล	204	5
3	ปณิชนันท์วิทยา	150	4
4	มาแตร์ เดอีวิทยาลัย	137	3
5	ศรีวิกรม์	104	2
6	สตรีประทีปวิทย	200	4
รวม		913	21

ได้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย และครูวิทยาลัยครู 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 730 คน และ 23 ห้องเรียน ดังปรากฏรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
และวิทยาลัยครู

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)
1	มัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	121	4
2	มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง	113	3
3	มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	166	5
4	มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	145	4
5	มัธยมศึกษา เพชรบุรีวิทยาลัย	56	2
6	มัธยมศึกษา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา	79	3
7	มัธยมศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	50	2
รวม		730	23

8. กลุ่มครูที่สอนวิชา ส.605 ในอัตราส่วน 100% ได้ครูทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน 28 คน
แบ่งเป็นครูผู้สอน ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล 8 คน โรงเรียนเอกชน 11 คน โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู 9 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติและศึกษาปัญหาของครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามวัดทัศนคติ และปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ฉบับของครูและนักเรียน

วิธีการสร้างและลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามวัดทัศนคติและศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติของ ลิเคิร์ต (Likert) จาก ทรรเวอร์ บุรภาพ (2527 : ภาคผนวก ก - ข)
2. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา ส.605 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2523 : 145 - 146)
3. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยทำการร่างวิเคราะห์ เพื่อกำหนดว่าแต่ละด้าน ได้แก่ จุดประสงค์รายวิชา เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามวัดทัศนคติ และศึกษาปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 จำนวนหัวข้อใกล้เคียงกัน เพื่อให้ครอบคลุมทุกด้าน
4. สร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติและปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 โดยแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับของครู และฉบับของนักเรียน โดยแบ่งแต่ละฉบับออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามหัวเรื่องที่ต้องการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันตาม แบบของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้ข้อคำถามเกี่ยวกับทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งมีขอบข่ายในคำถามทั้งนี้ ด้านจุดประสงค์รายวิชา ด้านเนื้อหา ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่านหลังคำถามในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การกำหนดครูประจำสัปดาห์วิชา ส.605 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน อย่างมาก.....					
2.	การค้นคว้าหาเอกสารเพิ่มเติมใน การเรียนการสอนวิชา ส.605 สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นอย่างมาก.....					

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถาม ปัญหา ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในด้าน
ครูประจำสัปดาห์วิชา เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งฉบับ
ของครูและนักเรียน

5. เกณฑ์ในการให้คะแนนจะให้คะแนนตามแบบ ลิกเคิร์ต (Likert) (Best.
1981 : 182) ดังนี้

ถ้าข้อความมีลักษณะเป็นเชิงนิเสธ ถ้าครูหรือนักเรียนทำเครื่องหมาย " ✓ "

ลงในช่อง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน

ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
ถ้าข้อความมีลักษณะเป็นเชิงนิเสธ ถ้าครูหรือนักเรียนทำเครื่องหมาย " ✓ "			

ลงในช่อง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

6. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยในขั้นแรกผู้วิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทดสอบความถูกต้องในคำโครงสร้างเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม เพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

7. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับครูที่สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนวัดควนสมรทิศ ครู 1 คน นักเรียน 182 คน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ ครู 1 คน นักเรียน 209 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครู 1 คน นักเรียน 115 คน แล้วนำมาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยใช้สูตร t-test เทคนิค 25% ของ เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1957 : 152) ทดสอบนัยสำคัญของข้อคำถาม ถ้าข้อใดมีค่า เท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนก ผลการทดลองปรากฏว่า แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าตั้งแต่ 1.7714 - 4.2752 ดังแสดงรายละเอียดในตารางภาคผนวก

8. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับครูและนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) คือ KR-20 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.7139

วิธีดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อหัวหน้าหน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่ เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาค้นคว้า โดยขอหนังสือแนะนำตัวนิสิตจากมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. นำแบบสอบถามซึ่งหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว ไปให้นักเรียนตอบโดยขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดสังคมศึกษา และอาจารย์ผู้สอนวิชา ส.605 ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเอง โดยการอธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่ได้รับ ตลอดจนขั้นตอนในการตอบแบบสอบถาม

3. สำหรับกลุ่มตัวอย่างครู ผู้วิจัยได้จัดส่งตารางชื่อโรงเรียนของรัฐบาล เอกชน สาธิตมหาวิทยาลัย และสาธิตของวิทยาลัยครู แล้วสอบถามจำนวนครูที่สอน ส.605 ในแต่ละโรงเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจัดส่งแบบสอบถามไปยังครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยรับคืนภายใน 30 วัน

4. นำแบบสอบถามที่คืนคืนที่ได้รับคืนมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวนของคะแนนตามกลุ่ม จุดประสงค์รายวิชา เนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน
3. การทดสอบสมมุติฐาน ใช้การทดสอบแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนสององค์ประกอบ (Two - way Analysis of Variance) ซึ่งถ้าพบว่า

มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยใช้ Studentized Range Statistic ทดสอบทีละคู่ต่อไป เพื่อทราบว่าค่าเฉลี่ย คู่ใดบางแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ไช้สุทร (Praffenberger. 1977 : 33)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดคูณด้วยค่าความถี่ของคะแนนแต่ละข้อ
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความแปรปรวน ไช้สุทร (Praffenberger. 1977 : 4)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) เป็นรายข้อ โดยใช้สูตร t-test เทคนิค 25% ของ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}} \quad df = \frac{\left[\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L} \right]^2}{\frac{(s_H^2/n_H)^2}{n_H-1} + \frac{(s_L^2/n_L)^2}{n_L-2}}$$

เมื่อ $\bar{X}_H$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
 $\bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
 s_H^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
 s_L^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนสูง
 n_L แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนต่ำ
 df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3. การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR - 20

$$r_{tt} = \frac{K \cdot S.D.^2 - \bar{X} (K - \bar{X})}{(K - 1) S.D.^2}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ (กี่ข้อ)
 $S.D.^2$ แทน ค่าความแปรปรวนของข้อสอบ
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สูตร Z-test (บังอร ภาภิรมย์ขวัญ. น.ป.ป. : 107)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	Z	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Z-distribution
	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	s^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สูตร F-test (บุญเชิด วิทยุโชนันทพงษ์. 2521 : 109)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	MS_B	แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่ทำการทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized Range Statistic (บุกร เพชรวิวัฒน์. 2523 : 109) ทดสอบทีละคู่ต่อไป

$$q = \frac{\bar{X}_{\text{largest}} - \bar{X}_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}}/\bar{n}}$$

เมื่อ

q	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน q-Statistic
$\bar{X}_{\text{largest}}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
$\bar{X}_{\text{smallest}}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
MS_{error}	แทน Mean Square error ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
$\bar{n}$	แทน Harmonic mean ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งคำนวณจากสูตร

$$\bar{n}^2 = \frac{K}{\frac{(1)}{n_1} + \frac{(1)}{n_2} + \frac{(1)}{n_3} + \dots + \frac{(1)}{n_K}}$$

เมื่อ K คือ จำนวนกลุ่มที่นำมาศึกษา

$n_1, n_2, \dots, n_K$ คือ จำนวนของสิ่งทดสอบการศึกษาในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 จนถึงกลุ่มที่ K ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน มัชฌิมเลขคณิต
s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
Z	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Z-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสอง
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสอง
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
q	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน q-statistic
r	แทน ชั้นที่ค่าเฉลี่ยอยู่ห่างกันตามลำดับ
*	แทน คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอน ส.605 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

1. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอน ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605
2. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอน ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

3. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีต่อการศึกษาแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ ทำต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชา ส.605

1. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

2. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ได้เกรด 1, 2, 3 และ 4 ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชา ส.605

3. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน คือ อาชีพที่ใช้วิชาประวัติศาสตร์และอาชีพที่ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605

1. เปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

2. เปรียบเทียบปัญหาของครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

3. เปรียบเทียบปัญหาของครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชา ส.605

1. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา

2. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ไคเกรต 1, 2, 3 และ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

3. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคา มารถา หรือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันคือ อาชีพที่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ และอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอน ส.605 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

"ครูที่สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605 แตกต่างกัน

1. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

โรงเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
รัฐบาล	8	$\bar{X}$	3.159	3.073	3.534	2.861	3.129
		S^2	1.262	1.289	1.724	1.389	1.415
เอกชน	11	$\bar{X}$	3.011	3.281	3.542	3.333	3.296
		S^2	0.395	0.872	0.722	0.950	0.735
สาธิต	9	$\bar{X}$	3.571	3.293	3.407	2.678	3.258
		S^2	0.571	0.913	1.114	0.969	0.974

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 ปรากฏว่า ด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้นั้น ครูผู้สอน ส.605 ในโรงเรียนสาธิต มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.571 ตามด้วยโรงเรียนรัฐบาล 3.159 และโรงเรียนสาธิต 3.011 ด้านการสอนเนื้อหาวิชา ครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนสาธิต มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.293 ตามด้วยโรงเรียนเอกชน 3.281 และโรงเรียนรัฐบาล 3.073 ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนเอกชน มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.542 ตามด้วยโรงเรียนรัฐบาล 3.534 และโรงเรียนสาธิต 3.407 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนเอกชนมีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.333 ตามด้วยโรงเรียนรัฐบาล 2.861 และโรงเรียนสาธิต 2.678

2. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน
ต่างกันคือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ใน 3 กลุ่มโรงเรียน ที่ทำการเรียน
การสอนวิชา ส.605

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน
ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605

ประสบการณ์ ในการสอน (ปี)	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
1 - 5	2	$\bar{X}$	2.857	2.812	3.833	3.000	3.093
		s^2	0.593	1.362	2.151	1.273	1.406
6 - 10	4	$\bar{X}$	3.393	3.469	3.500	2.543	3.250
		s^2	1.284	1.160	2.000	1.563	1.572
11 ปีขึ้นไป	22	$\bar{X}$	3.258	3.187	3.397	2.908	3.191
		s^2	0.894	1.010	1.072	1.115	1.040

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 ปรากฏว่า ในด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้
ครูผู้สอน ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับค่าคะแนนเฉลี่ย 3.393
ตามด้วยครูผู้สอน ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไป 3.258 และครูที่มีประสบการณ์
การสอน 1 - 5 ปีขึ้นไป 2.857 ด้านการสอนเนื้อหาวิชา ครูผู้สอน ส.605 ที่มีประสบการณ์
การสอน 6 - 10 ปี มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 3.469 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์การสอน
11 ปีขึ้นไป 3.187 และครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี 2.812 ด้านการใช้อุปกรณ์

การเปรียบเทียบ ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 3.833 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี 3.500 และครูที่มีประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไป 3.397 ด้านการใช้กิจกรรมประกอบการสอน ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 3.000 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไป 2.908 และครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี 2.543

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันคือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605 ปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่ม ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.89	.45	0.013
ภายในกลุ่ม	25	858.25	34.33	
รวม	27	859.15		

$$F_{.05}(2,25) = 3.380$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 ปรากฏว่า ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีต่อการศึกษาระหว่างกัน คือ ทำต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีต่อการศึกษาระหว่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

วุฒิการศึกษา	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ต่ำกว่า	2	$\bar{X}$	3.714	3.125	3.417	2.583	3.222
ปริญญาตรี		S^2	0.219	0.650	1.174	0.629	0.780
ปริญญาตรี	16	$\bar{X}$	3.112	3.149	3.390	2.814	3.117
		S^2	1.039	1.000	1.412	1.143	1.164
สูงกว่า	10	$\bar{X}$	3.314	3.262	3.350	2.817	3.196
ปริญญาตรี		S^2	1.117	1.487	1.394	1.610	1.422

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 ปรากฏว่า ด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้ ครูผู้สอน ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติสูงสุดค่าคะแนนเฉลี่ย 3.714 ตามด้วยครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี 3.314 และครูที่มีวุฒิปริญญาตรี 3.112 ด้านการสอนเนื้อหา วิชา ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติสูงสุดค่าคะแนนเฉลี่ย 3.262 ตามด้วยครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี 3.149 และครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี 3.125 ด้านการจัดอุปกรณ์ การสอน ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติสูงสุดค่าคะแนนเฉลี่ย 3.147 ตามด้วยครูที่มีวุฒิปริญญาตรี 3.390 และครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี 3.350 ด้านการใช้ กิจกรรมประกอบการสอน ครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี มีทัศนคติสูงสุดค่าคะแนนเฉลี่ย 2.817 และครูที่มีวุฒิปริญญาตรี 2.814 ตามด้วยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี 2.538

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน
ทั้ง 3 กลุ่ม ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน
ทั้ง 3 กลุ่ม ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.74	.37	1.080
ภายในกลุ่ม	25	949.32	37.97	
รวม	27	950.06		

$$F_{.05}(2, 25) = 3.380$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษา
แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มี
ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605
ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
รัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

"นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาแตกต่างกัน มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียน
การสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน"

1. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล
โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตา ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 9 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน

โรงเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
รัฐบาล	1,691	$\bar{X}$	3.140	3.023	3.144	2.907	3.029
		s^2	1.284	1.348	1.653	1.155	1.435
เอกชน	913	$\bar{X}$	3.117	2.980	3.134	2.461	2.981
		s^2	1.221	1.285	1.484	0.969	1.465
สาธิตา	730	$\bar{X}$	3.028	3.019	3.122	2.747	2.861
		s^2	1.344	1.415	1.601	1.461	1.286

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 ปรากฏว่า ด้านความเข้าใจและการนำจุดประสงค์
รายวิชาไปใช้ ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.140
ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.117 และนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.028 ด้านความเข้าใจใน
การเรียนการสอนเนื้อหา นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.023 ตาม
ด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.019 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.980 ด้านการใช้อุปกรณ์

การเรียนการสอน นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.144 ตามด้วย
 นักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.134 และนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.122 ด้านความสนใจต่อ
 กิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติสูงสุด 2.907 ตามด้วยนักเรียน
 โรงเรียนสาธิตฯ 2.747 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.461

2. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ด้วยเกรท 1, 2, 3 และ 4

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 สังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ผลสัมฤทธิ์	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรท 1	450	$\bar{X}$	3.151	3.074	3.240	3.354	3.085
		s^2	1.197	1.413	1.707	0.052	1.447
เกรท 2	807	$\bar{X}$	3.140	2.967	3.131	2.697	2.991
		s^2	1.258	1.303	1.637	1.338	1.401
เกรท 3	392	$\bar{X}$	3.123	3.068	3.075	2.863	3.039
		s^2	1.428	1.368	1.642	1.590	1.502
เกรท 4	42	$\bar{X}$	3.179	3.092	2.980	3.099	3.091
		s^2	1.377	1.218	1.299	1.210	1.276

ตาราง 11 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาแยกทางกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน ที่ทำการเรียนการสอนวิชา ส.605

ผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรด 1	342	$\bar{X}$	2.978	2.898	3.099	2.770	2.935
		s^2	1.345	1.486	1.725	1.485	1.515
เกรด 2	418	$\bar{X}$	3.023	3.066	3.121	2.694	2.983
		s^2	1.333	1.357	1.573	1.439	1.442
เกรด 3	120	$\bar{X}$	3.208	3.178	3.201	2.825	3.112
		s^2	1.307	1.297	1.749	1.445	1.380
เกรด 4	33	$\bar{X}$	2.950	2.857	3.065	2.930	2.944
		s^2	1.481	1.602	1.395	1.475	1.497

ตาราง 12 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนสาธิตฯ

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรด 1	157	$\bar{X}$	3.126	2.974	3.122	2.154	2.512
		s^2	1.127	1.308	1.612	0.377	0.953
เกรด 2	363	$\bar{X}$	3.122	2.953	3.228	2.820	3.028
		s^2	1.140	1.133	1.483	1.527	1.416
เกรด 3	174	$\bar{X}$	3.095	3.010	3.019	2.836	2.995
		s^2	1.327	1.334	1.483	1.526	1.416
เกรด 4	36	$\bar{X}$	3.190	3.042	3.153	3.124	3.124
		s^2	1.574	1.717	1.627	1.813	1.678

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10, 11, 12 ปรากฏว่า ด้านการเข้าใจและนำจุดประสงค์
รายวิชาไปใช้สำหรับนักเรียนที่ได้อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค้นเกรด 1 ทั้ง 3 กลุ่ม
โรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย
3.151 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.126 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.978
สำหรับนักเรียนที่ได้อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค้นเกรด 2 ปรากฏว่า นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.140 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียน
สาธิตฯ 3.122 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.023 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาค้นเกรด 3 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน ด้วย
คะแนนเฉลี่ย 3.208 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.123 และโรงเรียนสาธิตฯ 3.095

นักเรียนที่โผล่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรก 4 ปรากฏว่า นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ ค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.190 นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.179
และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.950 ด้านความเข้าใจและสนใจในเนื้อหาการเรียนการสอน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ายเกรก 1 ปรากฏว่า นักเรียน
โรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติสูงสุดค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.074 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 2.974
และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.898 ส่วนนักเรียนที่ได้เกรก 2 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ด้านความเข้าใจและสนใจใน
เนื้อหาการเรียนการสอนสูงสุด ค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.066 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.967
และนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 2.953 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนค่ายเกรก 3 มีทัศนคติต่อด้านความเข้าใจและสนใจในเนื้อหาการเรียนการสอนสูงสุดคือ
โรงเรียนเอกชนค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.178 ตามด้วยโรงเรียนรัฐบาล 3.068 และโรงเรียน
สาธิตฯ 3.010 นักเรียนที่ได้เกรก 4 มีทัศนคติต่อด้านเดียวกันนี้สูงสุดคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล
ค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.092 ตามด้วยโรงเรียนสาธิตฯ 3.042 และโรงเรียนเอกชน 2.857 ด้าน
การใช้และสนใจอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนค่ายเกรก 1 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติสูงสุดค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.240
ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.122 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.099 สำหรับนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ายเกรก 2 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติทั้งการใช้
และสนใจอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงสุดคือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ ค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.228
ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.131 และโรงเรียนเอกชน 3.121 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสังคมศึกษาค่ายเกรก 3 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชน ค่ายกะเนนเฉลี่ย 3.201
ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.075 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.019 นักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรก 4 มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนด้านการใช้และ
สนใจอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงสุดคือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.153 ตามด้วยนักเรียน
โรงเรียนเอกชน 3.065 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.980 ด้านความสนใจในกิจกรรม
การเรียนการสอน ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ายเกรก 1 โรงเรียนรัฐบาล

มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 3.354 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.770 นักเรียน
โรงเรียนสาธิตา 2.154 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเกรด 2 โรงเรียนสาธิตา
มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 2.820 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.697 และนักเรียน
โรงเรียนเอกชน 2.694 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเกรด 3 โรงเรียนรัฐบาล
เกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 2.863 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 2.863 และนักเรียนโรงเรียน
เอกชน 2.825 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเกรด 4 โรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติ
ด้านความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนสูงสุดเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย 3.124 ตามด้วยนักเรียน
โรงเรียนรัฐบาล 3.099 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.930

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	75.82	25.27	0.650
ภายในกลุ่ม	1,687	65,172.91	38.63	
รวม	1,690	65,248.73		

$$F_{.05}(3,1687) = 2.600$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 13 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในโรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	78.84	26.28	0.640
ภายในกลุ่ม	909	37,245.15	40.97	
รวม	912	37,324.00		

$$F_{.05}(3,909) = 2.610$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 14 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันในโรงเรียนเอกชน มีทัศนคติต่อการเรียน
การสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันของโรงเรียนสาธิตา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1,518.81	506.27	11.010*
ภายในกลุ่ม	726	33,371.67	45.96	
รวม	729	34,890.48		

$$F_{.05}(3,726) = 2.615$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 15 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันในโรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอน
วิชา ส.605 แตกต่างกัน ดังนั้นจะตอบคำถามอย่างย่อหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ จึงต้องทดสอบรวมคู่เพื่อดูหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อไป

ตาราง 16 เปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันของโรงเรียนเสาชิงช้า

ผลสัมฤทธิ์การเรียน ค่าเฉลี่ย	เกรด 1 2.512	เกรด 3 2.995	เกรด 2 3.028	เกรด 4 3.124
เกรด 1 2.512	-	0.483	0.516	0.612
เกรด 3 2.995		-	0.033	0.129
เกรด 2 3.028			-	0.096
เกรด 4 3.124				-

r	1.	2	3	4
q .05	-	2.770	3.310	3.630
w .05	-	0.550	0.678	0.744
q .01	-	3.640	4.120	4.400
w .01	-	0.746	0.844	0.902

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 ปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 1 คู่ ดังนั้นทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันของโรงเรียนเสาชิงช้า จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 กลุ่มโรงเรียนคือ โรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ส่วนโรงเรียนสาธิตฯ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ เท่านั้น ส่วนนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีท่า มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 17 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีท่า มารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในโรงเรียนรัฐบาล

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้วิชา ประวัติศาสตร์	57	$\bar{X}$	3.091	2.898	3.131	3.071	3.048
		S^2	1.229	1.307	1.653	1.352	1.358
ไม่ใช้วิชา ประวัติศาสตร์	1,634	$\bar{X}$	3.142	3.029	3.162	2.782	3.034
		S^2	1.288	1.349	0.594	1.431	1.446

ตาราง 18 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทัศนคติ มารดา หรือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้วิชา ประวัติศา ไม่ใช้วิชา ประวัติศา	57 856	$\bar{X}$ s^2 $\bar{X}$ s^2	3.142 1.145 3.017 1.365	2.949 1.389 3.013 1.423	3.218 1.575 3.098 1.633	3.038 1.405 2.733 1.456	3.082 1.372 2.970 1.478

ตาราง 19 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทัศนคติ มารดา หรือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนสาธิตฯ ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้วิชา ประวัติศา ไม่ใช้วิชา ประวัติศา	60 670	$\bar{X}$ s^2 $\bar{X}$ s^2	3.048 1.230 3.123 1.219	3.043 1.272 2.975 1.284	3.081 1.697 3.132 1.479	2.826 1.492 2.852 1.450	3.018 1.381 3.021 1.359

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 17, 18, 19 ปรากฏว่า ด้านความเข้าใจและนำจุดประสงค์ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทัศนคติ มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพใช้ประวัติศาสตร์ โรงเรียนเอกชน มีทัศนคติสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.142

ตามค่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.091 และนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.048 สำหรับ
 นักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.142 ตามค่านักเรียนโรงเรียนสาธิตา
 3.123 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.017 ด้านความเข้าใจและสนใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน
 ของนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.043 ตามค่านักเรียนโรงเรียน
 เอกชน 2.949 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.898 สำหรับนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือ
 ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล
 มีทัศนคติสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.029 ตามค่านักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.013 และนักเรียน
 โรงเรียนสาธิตา 2.975 ด้านความเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์การเรียนการสอน
 ของนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนมีทัศนคติสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.218 ตามค่านักเรียนโรงเรียน
 รัฐบาล 3.131 และนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.081 สำหรับนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือ
 ผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล
 มีทัศนคติสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.162 ตามค่านักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.132 และนักเรียน
 โรงเรียนเอกชน 3.013 ด้านความสนใจและร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน
 ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติสูงสุดด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.071 ตามค่านักเรียนโรงเรียนเอกชน
 3.038 และนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 2.826 สำหรับนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
 ประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติ
 ต่อการเรียนการสอนสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.852 ตามค่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.782
 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.733

ส่วนการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่นิเทศา มารถา หรือผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ปรากฏในตาราง 20

ตาราง 20 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นี
นิเทศา มารถา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้วิชาประวัติศาสตร์		174	3.049	1.370	0.447
ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์		3,160	3.008	1.428	

$$Z_{.05} = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 20 ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่นิเทศา
มารถา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 21 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนรัฐบาล ท่อการเเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้วิชาประวัติศาสตร์		57	3.048	1.358	0.087
ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์		1,634	3.034	1.446	

$$\alpha .05 = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 21 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนรัฐบาล มีทัศนคติที่ต่อการเเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย นารายณ์ หรือผู้ประกอบการประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนเอกชน ต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้วิชาประวัติศาสตร์		57	3.082	1.372	0.160
ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์		856	2.970	1.479	

$$Z_{.05} = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 22 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย นารายณ์ หรือผู้ประกอบการประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนเอกชน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอน ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 23 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชา วิทยาศาสตร์ หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนสาธิตฯ ท่อการ วิชาเรียนการสอน วิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{x}$	s^2	z
ใช้วิชาประวัติศาสตร์		60	3.018	1.381	-0.022
ไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์		670	3.021	1.359	

$$\infty .05 = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 23 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชา วิทยาศาสตร์ หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของโรงเรียนสาธิตฯ มีทัศนคติต่อการ วิชาเรียนการสอน ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชา วิทยาศาสตร์ หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ของทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีทัศนคติต่อการ วิชาเรียนการสอน วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ด้านความแตกต่างของอาชีพ วิชา วิทยาศาสตร์ หรือผู้ปกครอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของตอนที่ 2 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ส่วนโรงเรียนสาธิตฯ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานด้านความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน เพียงกลุ่มโรงเรียนสาธิตฯ เท่านั้น ส่วนด้านความแตกต่างของอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

"ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน วุฒิกศศึกษาแตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

1. เปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตฯ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 24 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

โรงเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
รัฐบาล	8	$\bar{X}$	3.008	2.851	2.843	2.833	2.882
		s^2	0.953	0.903	0.779	1.318	0.960
เอกชน	11	$\bar{X}$	2.542	2.357	2.714	2.350	2.500
		s^2	0.607	0.682	1.206	0.766	0.960
สาธิต	9	$\bar{X}$	3.750	3.500	2.714	2.900	3.220
		s^2	0.932	1.346	1.604	1.878	1.522

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 24 ปรากฏว่า ด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้ ครูผู้สอนวิชา ส.605 โรงเรียนสาธิต มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.750 ตามด้วยครูโรงเรียนรัฐบาล 3.008 และครูโรงเรียนเอกชน 2.542 ด้านการสอนเนื้อหาวิชา ครูผู้สอนวิชา ส.605 โรงเรียนสาธิต มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.500 ตามด้วยครูโรงเรียนรัฐบาล 2.851 และครูโรงเรียนเอกชน 2.357 ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ครูผู้สอนวิชา ส.605 โรงเรียนรัฐบาล มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.843 ครูโรงเรียนเอกชนและสาธิต 2.714 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนวิชา ส.605 โรงเรียนสาธิต มีปัญหาสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.900 ตามด้วยครูโรงเรียนรัฐบาล 2.833 และครูโรงเรียนเอกชน 2.350

2. เปรียบเทียบปัญหารองครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 25 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน 3 กลุ่ม เพื่อการเปรียบเทียบการสอนวิชา ส.605

ประสบการณ์ การสอน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
1 - 5 ปี	2	$\bar{X}$	2.852	2.571	2.762	2.533	2.684
		S^2	0.732	0.604	0.733	1.027	0.762
6 - 10 ปี	4	$\bar{X}$	3.083	2.857	2.821	3.275	3.035
		S^2	1.355	0.995	0.873	1.128	0.998
11 ปีขึ้นไป	22	$\bar{X}$	2.986	2.964	2.854	2.770	2.639
		S^2	1.197	1.071	1.081	1.513	1.186

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 25 ปรากฏว่า ด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้ ครูที่สอนวิชา ส.605 ที่ประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.083 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป 2.986 และครูที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี 2.852 ด้านการสอนเนื้อหาวิชา ปรากฏว่า ครูที่สอน ส.605 ที่ประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไปมีปัญหาสูงสุดตามด้วยครูที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี โดยเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ย 2.964, 2.857 และ 2.571 ตามลำดับ ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่ประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.854 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี 2.821 และครูที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี 2.762 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูที่สอนวิชา ส.605 ที่ประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.275 ตามด้วยครูที่มีประสบการณ์การสอน 11 ปีขึ้นไป 2.770 และครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี 2.533

ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน
ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ปรากฏในตาราง 26

ตาราง 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน
แตกต่างกัน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	19.65	9.82	0.352
ภายในกลุ่ม	25	696.90	27.88	
รวม	27	716.55		

$$F_{.05}(2,25) = 3.380$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 26 ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์
ทางการสอนแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่
แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. เปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน
3 กลุ่มคือ ทำต่ำกว่าปริญญามัธยมศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญามัธยมศึกษา ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 27 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน
ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

วิธีการศึกษา	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทบทวน
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	2	$\bar{X}$	2.833	2.714	2.928	2.700	2.800
ปริญญาตรี		S^2	0.515	0.527	0.686	0.455	0.531
สูงกว่า ปริญญาตรี	16	$\bar{X}$	3.000	2.867	2.930	3.081	2.956
		S^2	2.584	0.755	0.802	0.952	0.881
สูงกว่า ปริญญาตรี	10	$\bar{X}$	2.817	2.671	2.710	2.708	2.725
		S^2	1.169	1.406	1.121	1.317	1.237

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 27 ปรากฏว่า ด้านการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้ ครูที่มีวิธีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.000 ตามด้วยครูผู้จัดทำวาปริญญตรี 2.833 และครูผู้สูงกว่าปริญญาตรี 2.817 ด้านการสอนเนื้อหาวิชา ปรากฏว่าครูผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.867 ตามด้วยครูผู้จัดทำวาปริญญตรี 2.714 และครูผู้สูงกว่าปริญญาตรี 2.671 ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ปรากฏว่าครูผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.930 ตามด้วยครูผู้จัดทำวาปริญญตรี 2.928 และครูผู้สูงกว่าปริญญาตรี 2.710 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่าครูผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.081 ตามด้วยครูผู้สูงกว่าปริญญาตรี 2.708 และครูผู้จัดทำวาปริญญตรี 2.700

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน
ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ปรากฏในตาราง 28

ตาราง 28 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษา
แตกต่างกัน ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	13.52	6.76	0.231
ภายในกลุ่ม	25	731.13	29.24	
รวม	27	744.65		

$$F_{.05}(2,25) = 3.380$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 28 ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษา
แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

เพื่อทดสอบสมมุติฐานว่า

"นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
แตกต่างกัน มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อ
การเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน"

1. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา ทอการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 29 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน
ทอการเรียนการสอนวิชา ส.605

โรงเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
รัฐบาล	1,691	$\bar{X}$	2.899	2.889	3.046	3.085	2.975
		s^2	1.210	1.327	1.507	1.397	1.372
เอกชน	913	$\bar{X}$	3.049	2.944	3.045	2.976	3.004
		s^2	1.286	1.353	1.501	1.495	1.409
สาธิตา	730	$\bar{X}$	3.089	2.973	3.145	3.177	3.091
		s^2	1.132	1.263	1.465	1.438	1.328

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 29 ปรากฏว่า ด้านความเข้าใจและการใช้จุดประสงค์ การเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุดด้วย คะแนนเฉลี่ย 3.089 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.049 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.899 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุดด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.973 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.944 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.889 ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.145 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.046 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.045 ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.177 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.085 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.976

2. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ได้เกรด 1, 2, 3 และ 4 ของโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 30 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรด 1	450	$\bar{X}$	2.878	2.913	3.138	3.176	3.020
		s^2	1.123	1.208	1.490	1.262	1.294
เกรด 2	807	$\bar{X}$	2.881	2.844	3.005	2.965	2.922
		s^2	2.685	1.311	1.903	2.051	2.922
เกรด 3	392	$\bar{X}$	2.930	2.941	2.999	3.035	2.973
		s^2	1.357	1.521	1.635	1.520	1.515
เกรด 4	42	$\bar{X}$	3.055	3.013	3.091	2.775	2.998
		s^2	1.258	1.043	1.695	1.386	1.354

ตาราง 31 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนเอกชน ทอการเวินการสนวิชา ส.605

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรด 1	342	$\bar{X}$	3.091	2.971	3.035	3.035	3.031
		s^2	1.335	1.498	1.576	1.584	1.498
เกรด 2	418	$\bar{X}$	3.024	2.885	2.908	2.797	2.905
		s^2	2.852	1.305	1.956	1.788	1.593
เกรด 3	120	$\bar{X}$	3.029	2.962	3.074	3.112	3.039
		s^2	1.152	1.267	1.527	1.370	1.370
เกรด 4	33	$\bar{X}$	2.935	3.141	3.033	3.224	3.077
		s^2	1.263	1.397	1.341	1.382	1.382

ตาราง 32 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มของโรงเรียนสาธิตฯ เพื่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
เกรท 1	157	$\bar{X}$	3.149	2.900	3.158	3.063	3.065
		s^2	1.119	1.290	1.473	1.508	1.432
เกรท 2	363	$\bar{X}$	3.148	3.044	3.096	3.015	3.078
		s^2	1.240	1.161	1.812	2.380	1.558
เกรท 3	174	$\bar{X}$	3.001	2.913	3.045	3.250	3.038
		s^2	1.168	1.285	1.409	1.449	1.337
เกรท 4	36	$\bar{X}$	2.898	3.052	3.052	3.122	3.053
		s^2	1.747	1.639	1.473	1.649	1.624

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 30, 31, 32 ปรากฏว่า ด้านความเข้าใจและ
การใช้จุดประสงค์การเรียนการสอนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาด้วย
เกรท 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.149
ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.091 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.878 สำหรับนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยเกรท 2 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.148 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.024
และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.881 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ด้วยเกรท 3 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนมีปัญหาค้นสูงที่สุดด้วย
คะแนนเฉลี่ย 3.029 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.001 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.930

และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 4 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียน
รัฐบาลมีปัญหาค่าค่านนี้สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.055 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.935
และนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 2.898

ค่าความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอนของนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 1 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน มีปัญหา
สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.971 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.903 และนักเรียนโรงเรียน
สาธิตา 2.900 สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ายเกรต 2 นั้น ปรากฏว่า นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาค่าค่านนี้สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.044 ตามด้วยนักเรียน
โรงเรียนเอกชน 2.885 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.844 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 3 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน
มีปัญหาค่าค่านนี้สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.962 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.941 และ
นักเรียนโรงเรียนสาธิตา 2.913 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 4
นั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนค่าค่านนี้
สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.141 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.052 และนักเรียนโรงเรียน
รัฐบาล 3.013

ค่าการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนนั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาค่ายเกรต 1 ของโรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.157 ตามด้วย
นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.138 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.035 สำหรับนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 2 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตา ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.096 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.005 และ
นักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.908 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ายเกรต 3 นั้น
ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนมีปัญหาค่าค่านนี้สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย
3.074 ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตา 3.045 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.999 และ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่ายเกรต 4 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาคำนับสูงสุดด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.122 ตามตัวนักเรียนโรงเรียน
รัฐบาล 3.091 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.033

จากความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาสังคมศึกษาควบก 1 ของโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาคำนับสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย
3.176 ตามตัวนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ 3.063 และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.035
สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควบก 2 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ
มีปัญหาคำนับสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.015 ตามตัวนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.965 และ
นักเรียนโรงเรียนเอกชน 2.797 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควบก 3 นั้น
ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาต่อคำนับสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย
3.250 ตามตัวนักเรียนโรงเรียนเอกชน 3.112 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3.035 และ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาควบก 4 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนมีปัญหาคำนับสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.224 ตามตัวนักเรียนโรงเรียน
สาธิตฯ 3.147 และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 2.775

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ของทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ท่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ปรากฏในตาราง 33

ตาราง 33 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ของโรงเรียนรัฐบาล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	73.26	24.42	0.651
ภายในกลุ่ม	1,687	63,032.74	37.36	
รวม	1,690	63,106		

$$F_{.05}(3, 1,687) = 2.600$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 33 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ของโรงเรียนรัฐบาล มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 34 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในโรงเรียนเอกชน ที่ผลการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	102.71	34.24	0.878
ภายในกลุ่ม	909	35,432.79	38.98	
รวม	912	35,535.50		

$$F_{.05}(3,909) = 2.610$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 34 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่มในโรงเรียนเอกชน มีปัญหาคือผลการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 35 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ในโรงเรียนสาธิตฯ ทอการเรียนการสอนวิชา ส.605

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	ms	F
ระหว่างกลุ่ม	3	6.76	2.25	0.052
ภายในกลุ่ม	726	31,206.04	42.98	
รวม	729	31,212.80		

$$F_{.05}(3,726) = 2.615$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 35 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ด้วยเกรด 1, 2, 3 และ 4 ใน 3 กลุ่มโรงเรียน คือ โรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตฯ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทัศนคติ มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันคือ วิชาประวัติศาสตร์ และไม่วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียน ทั้ง 3 กลุ่ม ทอการเเรียนการสอนวิชา ส.605

ตาราง 36 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทัศนคติ มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกันคือ วิชาประวัติศาสตร์ และไม่วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียนรัฐบาล ทอการเเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้	57	$\bar{X}$	3.000	2.880	2.928	2.790	2.903
		s^2	1.202	1.445	1.872	2.128	1.695
ไม่ใช้	1,634	$\bar{X}$	2.895	2.889	3.048	3.094	2.976
		s^2	1.203	1.323	1.508	1.387	1.368

ตาราง 37 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทัศนคติ มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน คือ วิชาประวัติศาสตร์ และไม่วิชาประวัติศาสตร์ ของโรงเรียน เอกชนทอการเเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้	57	$\bar{X}$	3.239	3.240	3.851	3.083	3.628
		s^2	1.253	1.287	0.442	2.323	0.921
ไม่ใช้	856	$\bar{X}$	3.038	2.925	2.693	2.958	2.909
		s^2	1.286	1.352	1.584	1.498	1.433

ตาราง 38 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย มารกา หรือ
ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันคือ ใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของ
โรงเรียนสาธิตฯ ทอการเรียนการสอนวิชา ส.605

อาชีพ	N	ค่าสถิติ	จุดประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์	กิจกรรม	ทุกด้าน
ใช้	60	$\bar{X}$	3.107	2.949	3.007	3.047	3.023
		S^2	2.703	1.312	1.769	1.563	1.448
ไม่ใช้	670	$\bar{X}$	3.087	2.975	3.149	3.182	3.092
		S^2	1.132	1.259	1.479	1.456	1.335

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 36, 37, 38 ปรากฏว่า ด้านความเข้าใจและการใช้
จุดประสงค์รายวิชานั้น ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย มารกา หรือผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนเอกชนมีปัญหาลดลง ตามด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตฯ และโรงเรียนรัฐบาลด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.239, 3.107 และ 3.000 ตามลำดับ
ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย มารกา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์
ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาลดลง ตามด้วยนักเรียนเอกชน
และโรงเรียนรัฐบาล ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.087, 3.038 และ 2.895 ตามลำดับ ด้านความ
เข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอนปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย มารกา หรือ
ผู้ปกครองประกอบอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนเอกชนมีปัญหาลดลงตามด้วยนักเรียนโรงเรียน
สาธิตฯ และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.240, 2.949 และ 2.880 สำหรับ
นักเรียนวิทยาลัย มารกา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์นั้น ปรากฏว่า นักเรียน
โรงเรียนสาธิตฯ มีปัญหาลดลง ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนเอกชนและนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล
ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.975, 2.925 และ 2.889 ตามลำดับ ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียน

การสอบ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ประกอบอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนเอกชน มีปัญหาสูงสุด ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนสาธิตา และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.851, 3.007 และ 2.928 ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์นั้น ปรากฏว่า โรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุด ตามด้วยโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.149, 3.048 และ 2.693 ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักเรียนที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนเอกชน มีปัญหาสูงสุดตามด้วยโรงเรียนสาธิตา และโรงเรียนรัฐบาล ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.083, 3.047 และ 2.790 ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ใช่ประวัติศาสตร์นั้น ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตา มีปัญหาสูงสุด ตามด้วยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และนักเรียนโรงเรียนเอกชน ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.182, 3.094 และ 2.958 ตามลำดับ

ส่วนการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันคือ ใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช่วิชาประวัติศาสตร์ นั้น ปรากฏในตาราง 39

ตาราง 39 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้นัก มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน เพื่อการเรียน การสอนวิชา ส.605

อาชีพ \ ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้วิชาประวัติศาสตร์	174	3.185	1.355	2.133*
ไม่ใช้ประวัติศาสตร์	3,160	2.992	1.378	

$$Z_{.05} = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 39 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้นัก มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ทั้งกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน สหวิทยา มีปัญหา การเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 40 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชา วิชา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล ท่อการเรียน การสอนวิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	z
ใช้ประวิทา		57	2.903	1.695	-0.421
ไม่ใช้ประวิทา		1,634	2.976	1.368	

$$\alpha .05 = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 40 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชา วิชา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล มีปัญหาต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 41 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี บัณฑิตา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนเอกชน ที่ทำการเรียน การสอนวิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้ประวัติฯ		57	3.629	0.921	5.399*
ไม่ใช้ประวัติฯ		856	2.909	1.433	

$$\alpha .05 = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 41 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี บัณฑิตา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนเอกชน มีปัญหาต่อการเรียน การสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 42 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฝึกฝน บารคา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนสาธิตา ท่อการ เรือน การสอนวิชา ส.605

อาชีพ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s^2	Z
ใช้ประวัติ		60	3.023	1.448	-0.425
ไม่ใช้ประวัติ		670	3.092	1.335	

$$\alpha .05 = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 42 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฝึกฝน บารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนสาธิตา มีปัญหาต่อการ เรือนการสอน วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 40, 41, 42 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ฝึกฝน บารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา นั้นมีนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิตา ที่มีปัญหาต่อการ เรือนการสอน วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชน นั้นมี ปัญหาต่อการ เรือนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนโรงเรียนสาธิตา เท่านั้น ส่วนนักเรียน โรงเรียนเอกชนมีปัญหาแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ในเรื่องความแตกต่างของอาชีพ บารคา หรือผู้ปกครอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 4 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา
 ส.605 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนความ
 แตกต่างของอาชีพบิดา มารดา หรืออุปการคุณนั้น ปรากฏว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและสาธิตา
 มีปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียน
 โรงเรียนเอกชนนั้น มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ .05

สรุปผล วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนตามตัวแปร
 - 2.1 ประสิทธิภาพการสอน
 - 2.2 วิชาการศึกษา
3. เพื่อศึกษาทัศนคติและปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนตามตัวแปร
 - 4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
 - 4.2 อาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติและปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิชา ส.605 ซึ่งเป็นวิชาบังคับของการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยทำการศึกษาทัศนคติและปัญหา ความเข้าใจและการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้ ความเข้าใจในการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียนวิชา ส.605 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา ประจำปีการศึกษา 2531 ในเขตกรุงเทพฯ

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุ่มโดยการแบ่งชั้นและการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และสาธิตา และโคครูผู้สอนวิชา ส.605 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาล 8 คน โรงเรียนเอกชน 11 คน และโรงเรียนสาธิตา 9 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนรัฐบาล 1,691 คน โรงเรียนเอกชน 913 คน และโรงเรียนสาธิตา 730 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติและศึกษาปัญหาของครูผู้สอนวิชา ส.605 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ส.605 โดยแบ่งออกเป็น 2 ฉบับคือ แบบสอบถามวัดทัศนคติและปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ฉบับของครูผู้สอน ส.605 และฉบับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่ละฉบับแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โทณฉบับของครูมี 4 ข้อคำถาม และฉบับของนักเรียนมี 4 ข้อคำถามเช่นกัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 โดยใช้ข้อคำถามเกี่ยวกับฉบับของครูและนักเรียน ซึ่งมี 27 ข้อคำถามแบ่งเป็น 4 ด้าน

1. ด้านความเข้าใจและการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้

ทั้งนี้ทั้งนั้น
ทั้งแต่ขอ 1 - 7

2. ด้านความเข้าใจและสนใจการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา

ทั้งนี้ทั้งนั้น
ทั้งแต่ขอ 8 - 15

3. ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งแต่ขอ 16 - 21

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งแต่ขอ 22 - 27

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 โดยใช้ข้อคำถามเดียวกันทั้งฉบับของครูและนักเรียน มี 25 ข้อคำถามแบ่งเป็น 4 ด้าน

1. ด้านความเข้าใจและการนำจุดประสงค์รายวิชาไปใช้

ทั้งข้อ 1 - 6

2. ด้านความเข้าใจและสนใจการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา

ทั้งข้อ 7 - 13

3. ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งข้อ 14 - 20

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งข้อ 21 - 25

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานคือ

1. ครูสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

3. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน วิธีการศึกษาแตกต่างกัน 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

/ 1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลและกลุ่มโรงเรียนเอกชน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

/ 3. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สังคมศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลและกลุ่มโรงเรียนสาธิตา ส่วนกลุ่มโรงเรียนเอกชน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. จากสมมุติฐาน "ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน" ผลการศึกษาวินิจฉัยว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มี ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนการสอน วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้ของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขา สังคมศึกษาของ พรพนอร อุสุภาพ ที่ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของครูและ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (พรพนอร อุสุภาพ. 2527 : 89 - 90) โดยผลการศึกษาวินิจฉัยปรากฏว่า "ครูที่มีอายุราชการ แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และครูที่มีวุฒิ ปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน"

แต่ผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ของผู้วิจัยกลับไม่สอดคล้องกับงานวิจัยสาขาวิชา สังคมศึกษาของ ประสัคดิ์ โจณะสีห์ ที่ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การศึกษาเจตคติและ ความเข้าใจสหวิทยาการ เมืองแบบประชาธิปไตยของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2525 (ประสัคดิ์ โจณะสีห์. 2527 : 107) โดยผลการศึกษาวินิจฉัยปรากฏว่า "ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกับครูที่มีวุฒิการศึกษากำ มีเจตคติและความรู้ต่อสหวิทยาการ เมืองแบบ ประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05"

ผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานศึกษาวินิจฉัยสาขาอื่นด้วย เช่น งานศึกษาวินิจฉัยของ หิมัทมาศ สุทธนาภิรมย์ ที่ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างเจตคติต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์กับเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์

ระดับมัธยมศึกษา (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526 : 168) โดย
ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ครูวิทยาศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีเจตคติ
ต่อการสอนวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05" นอกจากนี้
ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ กุญฑนาถ บุทธวิสุทธิ์
ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการสอนวิชาอาชีพ (กุญฑนาถ บุทธวิสุทธิ์. 2522 : 130) โดยผลการศึกษาวิจัย
ปรากฏว่า "ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาอาชีพ
ในทุกองค์ประกอบของทุกหัวข้อไม่แตกต่างกัน"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัย สรุปว่าครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง
3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติ
ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่ง
ผลการศึกษาวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเพราะ

1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน และสมัครใจ
สอนวิชา ส.605 ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความตั้งใจสอนอย่างจริงจัง และมีทัศนคติต่อการเรียน
การสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน อาจจะได้รับ
การฝึกอบรมหลักสูตรการสอน ประถมกับหลักสูตรใช้ภาษาสื่อความหมายได้ดี มีความชัดเจน
ไม่คลุมเครือ ทำให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจจะมีควมรับผิดชอบ
สูง และได้ศึกษาระเบียบและแนวทางปฏิบัติจากคู่มือครู เอกสารประกอบหลักสูตร เอกสาร
ประกอบการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การเตรียม
การสอนมากขึ้น และในแนวเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์
การสอนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน อาจจะมีความรู้
สะสมอุดมการณ์การสอน ความกระตือรือร้น การใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพื่อเพิ่มทักษะไม่แตกต่างกัน
จึงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

4. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ได้ปฏิบัติการสอน และใช้หลักสูตรการเรียนการสอนแนวเดียวกันตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด บ่มฝึ ความเข้าใจในหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาการเรียนการสอน การประเมินผลด้วยกัน ประกอบกับครูผู้สอนวิชา ส.605 มักจะอ่านการอบรม ซึ่งการอบรม นี้ทำให้ทราบแนวทางการสอน การปฏิบัติ หลักการ จุดมุ่งหมาย วิธีสอน อื่น ๆ จากวิทยากร และจากการปฏิบัติงานจริงของครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอน ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้าใจต่อหลักสูตร เนื้อหา วิธีการสอนคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ครูผู้สอนวิชา ส.605 จึงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

5. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีประสบการณ์ การสอนแตกต่างกัน แต่ก็เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชา ส.605 เท่าเทียมกัน เพราะเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นครูผู้สอนวิชา ส.605 จึงพยายามหาความรู้ วิธีการสอนใหม่ ๆ เสนอให้นักเรียนเป็นประจำ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่ายการเรียนและเพื่อให้นักเรียน ได้รับความรู้กว้างขวางและละเอียดที่จะนำไปใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงทำให้ ครูผู้สอนวิชา ส.605 มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

2. จากสมมุติฐาน "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มี บลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีนิคา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน" ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มี บลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่ม โรงเรียน คือกลุ่มนักเรียน โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียน

สาขา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน วิทยาลัย นารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพ แตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน ส่วนผลการวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนนั้นไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ความแตกต่างของอาชีพบิดา มารดา และผู้ปกครอง ก็ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขาสังคมศึกษาของ พระพรหม อรุณภพ ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (พระพรหม อรุณภพ. 2527 : 89 - 90) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน" ซึ่งผลการศึกษาวิจัยของ พระพรหม อรุณภพ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพียงบางส่วนที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน" แต่ผลการศึกษาวิจัยบางส่วน ของ พระพรหม อรุณภพ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05" และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้บางส่วนของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยของ พระพรหม อรุณภพ ซึ่งพบว่า "นักเรียนวิทยาลัย นารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05" นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้บางส่วนของผู้วิจัยยัง

สอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยของ สมหวัง ชัยตามล ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ การเรียนการสอนและทัศนคติของวิชาประวัติศาสตร์ของนักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ ในมหาวิทยาลัย ส่วนกลาง (สมหวัง ชัยตามล. 2528 : 82) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ความสามารถ ทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ในแต่ละมหาวิทยาลัย จะแตกต่างกัน การที่นักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ ในแต่ละมหาวิทยาลัย มีพื้นฐานความรู้ ตลอดจน ความสามารถทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เป็นตัวแปรที่ทำให้นักศึกษาวิชาเอก ประวัติศาสตร์ในแต่ละมหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ แตกต่างกันได้" โดยผลการศึกษาวิจัยบางส่วน ของ สมหวัง สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมแตกต่างกัน มี ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05" แต่ผลการศึกษา วิจัยของ สมหวัง บางส่วนไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยบางส่วนที่ว่า "นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยในสาขาวิชาอื่นด้วย เช่น งานศึกษาวิจัยของ จารุลักษณ์ พิมพ์พรพรราช ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 476 - 478) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่มีความแตกต่างในด้านอาชีพ นิตา มารดา หรือผู้ปกครอง มีทัศนคติทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ" ขณะเดียวกันผลงาน การวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวีบุญ แสงหล้า ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีภูมิลำเนาสิ่งแวดล้อม (หวีบุญ แสงหล้า. 2528 : 67) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่มีฐานะอาชีพต่างกันมีเจตคติ ต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน" และผลงานการศึกษาวิจัยของ หวีบุญ ที่ว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง มีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" ยังสอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

สาขา ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา
 ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05" แทนผลงานการวิจัยของ ทวีบุญ บางส่วนไม่สอดคล้อง
 กับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยบางส่วนที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและ
 โรงเรียนเอกชน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทาง
 สถิติ .05" นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบาวภา
 เวะวากยานนท์ ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับประชากรศึกษาของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร (เบาวภา เวะวากยานนท์.

2527 : 79) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่นับถืออาชีพต่างกันไม่มีผลให้เกิดความ
 แตกต่างในทัศนคติเกี่ยวกับประชากรศึกษาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ" ขณะเดียวกัน
 ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานการศึกษาวิจัยของ ณรงค์ ศรีสินธุ์ ที่ทำการศึกษา
 ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้และเจตคติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาวิทยาลัยครูในส่วนกลาง (ณรงค์
 ศรีสินธุ์. 2524 : 69) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักศึกษา วิทยาลัย มารดา มีอาชีพ
 เกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ และอื่น ๆ มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่าง
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ" และผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานการศึกษาวิจัย
 ของ อุบลวรรณ มิ่งแก้ว ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 ต่อการโฆษณาเพิ่มป้องกันกำจัดศัตรูพืชบริเวณสนามบึงบางปะกง (อุบลวรรณ มิ่งแก้ว.
 2528 : 83) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่นับถือ อาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อ
 การโฆษณาเพิ่มป้องกันกำจัดศัตรูพืชไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่ม
 โรงเรียน ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอน
 วิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือกลุ่มโรงเรียน
 รัฐบาลและกลุ่มโรงเรียนเอกชน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสาธิตา มีทัศนคติ
 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัย มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่ม มีทัศนคติ
 ต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัย

ครั้งนี้ทั้งที่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเพราะ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน เป็นนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาและอยู่ระหว่างเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และทางก็เห็นความสำคัญของวิชา ส.605 ว่าเป็นวิชาหนึ่งที่ต้องใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บ่อยครั้งเตรียมตัวและปรับปรุงตัวเองให้พร้อมที่จะเผชิญกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ฉะนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แม้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษามากมาย ก็จำเป็นต้องปรับปรุงตัวเอง ด้วยการฝึกฝน ค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมให้มากขึ้น ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ อาจมีความคิดว่าวิชา ส.605 เป็นวิชาที่ง่ายอ่านเองก็ได้ ไม่ต้องเข้าเรียนหรือสนใจเรียนก็สอบได้ ประกอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ ทางมุ่งสอบเข้ามหาวิทยาลัยในสาขาวิชา แพทย์ พยาบาล วิทยาศาสตร์ วิศวะ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ประวัติศาสตร์ในการเรียน ด้วยเหตุนี้นักเรียนจึงลดความสนใจต่อวิชา ส.605 ลงไป นักเรียนเรียนวิชานี้เพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น ไม่มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เมื่อมีการสอนนักเรียนก็หาความรู้ที่มีย่อยๆ เป็นหลักสำคัญในการสอน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันก็ยังคงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันไป ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแต่อย่างใด

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน อาจไม่ได้เอาพื้นฐานการศึกษาวินัยวิชาสังคมศึกษาที่มีอยู่เป็นมามือหัดและส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชา ส.605 แต่ขึ้นกับความสามารถในการเรียนความสนใจและความรู้สึกกับนิคชอบเฉพาะตัวบุคคลที่จะเรียนประกอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำลังเตรียมตัวเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงทำให้นักเรียนมีความพยายามสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ส.605 เพิ่มขึ้นเพราะถือว่าเป็นความรู้ที่ทอใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ฉะนั้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมฯ ต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน เพราะมีจุดหมายที่จะเข้ามหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตฯ

อาจไม่เห็นความสำคัญของวิชา ส.605 มากเท่ากับวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ในการใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงทำให้พื้นฐานความรู้ในวิชาสังคมศึกษาที่มียุ่กันมา มีอิทธิพลต่อทัศนคติการเรียนการสอนวิชา ส.605 ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์แตกต่างกัน แต่เมื่อเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับความรู้ การศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์มากขึ้นอาจจะเปลี่ยนทัศนคติจากที่เคยแตกต่างกันเป็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันและมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเรียนวิชา ส.605 ซึ่งเป็นวิชาประวัติศาสตร์ เหมือนกันก็ยังคงมีทัศนคติแตกต่างกันเช่นเดิม

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน แต่มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนวิชา ส.605 ได้ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง โดยครูผู้สอนวิชา ส.605 ได้ให้ความเป็นกันเอง ให้ความรักสร้างความสนิทสนมแก่นักเรียน กับนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างไร ทั้งในและนอกห้องเรียน นักเรียนเองก็เกิดความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อครูและมีใจให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา ส.605 ที่ครูสอนด้วย และเมื่อเรียนในชั้นเรียนนักเรียนกล้าซักถาม ครูหากไม่เข้าใจในบทเรียน พร้อมกับนั้นนักเรียนก็ให้ความร่วมมือกับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วยครูและนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ ก็ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเกรด 1, 2 ได้กระตือรือร้นพัฒนาตัวเองศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเกรด 3, 4 นั่นคือนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตา นั้นอาจจะมีครูผู้สอนวิชา ส.605 ภาคชั้นการเรียนของนักเรียนอย่างเข้มงวด ไม่ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมแก่นักเรียน ทั้งนี้อาจจะเพราะ

ครูสอนวิชา ส.605 เกรงว่านักเรียนจะเบื่อคร่ำครวญ จึงต้องทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึก
 สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เด็กไม่กล้าที่จะถามครูผู้สอนเมื่อมีปัญหในการเรียน และเมื่อความไม่เข้าใจในบทเรียน
 เพิ่มขึ้นก็ทำให้เด็กเริ่มมีทัศนคติไม่ดีต่อครูและต่อเนื้อหาวิชา ส.605 ด้วย และในการเรียน
 การสอนนักเรียนก็นำความรู้สะสมที่พอมีมาช่วย ทั้งนี้นักเรียนที่ประสบปัญหาทางการเรียนเกรด 3, 4
 อาจจะมีทัศนคติต่อครูผู้สอนและการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างจากนักเรียนที่ประสบปัญหา
 ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษานักเรียน 1, 2 ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาจมีความรู้สะสมแตกต่างกัน จึง
 เข้าใจในบทเรียนแตกต่างกันและทำให้ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันไป

5. นิตา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้
 วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ของ
 ประกอบอาชีพนอกบ้าน จึงไม่มีเวลาที่จะอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากเท่ากับการปรึกษา ปัญหาการเรียน
 การสอนกับนักเรียนจึงมีน้อยและการให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับวิชาชีพอของ นิตา มารดา หรือ
 ผู้ปกครอง ก็มีน้อยด้วย ส่วนใหญ่เป็นการให้ความรู้บางอย่างกว้าง ๆ ไม่ละเอียดลึกซึ้ง หรือมีการวิเคราะห์
 วิจารณ์น้อย ด้วยเหตุนี้นักเรียนจึงต้องศึกษาหาความรู้เอาเองจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั่วไป เช่น
 คู่มือการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ด้วยเหตุนี้นักเรียนจึงทำให้นักเรียนได้รับความรู้
 ไม่แตกต่างกัน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันแม้จะมี
 นิตา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน

6. นิตา มารดา หรือผู้ปกครอง รวมทั้งนักเรียน อาจจะเห็นว่าวิชาประวัติศาสตร์
 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้น้อย และถาเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา สำเร็จการศึกษาศาสนา
 ประวัติศาสตร์ ก็ทำงานทำตรงกับสาขาที่เรียนมาบางงานรองรับน้อย ดังนั้นนิตา มารดา หรือ
 ผู้ปกครอง ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันคือ ทั้งใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์
 ต่างก็ให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนเรียน ทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ
 มากกว่าที่จะเรียนด้านวิชาประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อมุ่งให้นักเรียนสอบเข้าเรียนต่อในสาขาวิชา
 แพทยศาสตร์ เกษตร วิศวกรรม เป็นต้น ซึ่งวิชาเหล่านี้เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วทางทีมงานรองรับ
 มากเพียงพอ ทำให้นักเรียนเองมีความสนใจด้วย ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แม้ว่าจะมีนิตา
 มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน แต่มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

ไม่แตกต่างกัน เพราะนิคา มารคา หรือผู้ปกครอง ไม่ได้ส่งเสริมให้เรียนตามสาขาวิชาของนิคา มารคา หรือผู้ปกครองแต่ส่งเสริมให้เรียนในสาขาที่เป็นที่ต้องการของสังคมเป็นสำคัญ

7. นิคา มารคา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพแตกต่างกันคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ได้ให้สิทธิแก่นักเรียนที่จะเลือกเรียนต่อและเลือกประกอบอาชีพเอง แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นสาขาที่สังคมต้องการและไม่อ้าวเร้าการศึกษาแล้วมีงานรองรับเพียงพอและต้องสอดคล้องกับสมอง บุคลิกส่วนตัว ความตั้งใจ ความสนใจของนักเรียน นิคา มารคา หรือผู้ปกครอง ไม่ได้เอาอาชีพของตนเป็นสิ่งที่กลืนอนาคตการเลือกอาชีพของนักเรียน ประกอบกับนักเรียนส่วนมากจะเลือกเรียนสาขาวิชา แพทย์ พยาบาล วิศวกร ซึ่งเป็นสาขาที่นิคา มารคา หรือผู้ปกครองพอใจด้วย จึงสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่นิคา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

3. จากสมมุติฐาน "ครูสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน" ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ครูสอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียน การสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยได้สอดคล้องกับงานการศึกษาวิจัยในสาขาวิชา สังคมศึกษาของ เขาวฤกษ์ จงเกษกรณ์ ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพุทธศาสนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศาสนิกชนมหาวิทยาลัย. 2530 : 382) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันระหว่าง 6 - 10 ปี กับตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาค้นหาการใช้หลักสูตร เพื่อการเรียนการสอนด้านเนื้อหาวิชา คำกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผล การศึกษาและด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01" และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานการศึกษาวิจัยของ หวีชัย วัฒนชัยศิลป์ ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของครูสอนโรงเรียนรัฐบาล

เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2527 (วิชัย วัฒนชัยศิลป์. 2527 : 94 - 100) โดย
ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ในส่วนของปัญหาการสอนวิชาสังคมศึกษา ครูที่มีประสบการณ์การสอน
แตกต่างกันคือ ทำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการสอน
วิชาสังคมศึกษาทั้งเป็นรายคาบวิชาและรวมทุกคาบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ" นอกจากนี้
ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยของ วิชัย จันท์เทพ ที่ได้
ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
(บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2524 : 110) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ครู
ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันมีปัญหามากแตกต่างกัน"

แต่ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยกลับไม่สอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยในสาขาวิชา
สังคมศึกษาของ จันทิมา ประเสริฐสม ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนทักษะแผนที่ของ
ครูสังคมศึกษาในกรุงเทพมหานคร (จันทิมา ประเสริฐสม. 2527 : 82) โดยผลการศึกษาวิจัย
ปรากฏว่า "ครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีปัญหาการสอนทักษะการตีความ
แผนที่แตกต่างกัน"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัย ได้สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขาวิชาอื่นด้วย เช่น
งานวิจัยของ จ่านงค์ อินทองคำ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการ
การสอนของครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524
ในวิทยาลัยเกษตรกรรม (จ่านงค์ อินทองคำ. 2527 : 95) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า
"ครูวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนทำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการสอน
วิทยาศาสตร์เกษตร ไม่แตกต่างกัน" นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับ
ผลการศึกษาวิจัยของ วรณวิภา คุณะเกษม ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของครูในเขตการศึกษา 1
(บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526 : 159 - 160) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า
"ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาไม่แตกต่างกัน
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05" ขณะเดียวกันผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ ปุทา ปุณะ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในกรุงเทพมหานคร (ปุทา ปุณะ. 2522 : 81 - 82) โดยผลการศึกษาวีจียปรากฏว่า "อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่และสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังไม่สอดคล้องกับงานการศึกษาวีจียในสาขาวิชาอื่นด้วย เช่น งานวิจัยของ กิตติ โพธิ์ศรีสูง ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาของครูมหาวิทยาลัยอาณานิคมในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกอบแผนศึกษาตอนปลาย มหาวิทยาลัยอาณานิคม 2524 (กิตติ โพธิ์ศรีสูง. 2529 : 123) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ครูที่สอนวิชาอาณานิคมที่เพิ่มประสบการณ์การสอนแตกต่างกันคือ 1 - 9 ปี 10 - 19 ปี และ 20 ปีขึ้นไป มีปัญหาคำนวณวิชา เนื้อหา การวัด การประเมินผล ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05" และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยยังไม่สอดคล้องกับผลงานการศึกษาวีจียของ อัมฤทัย ไชยมงคล ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมปีที่ 1 โรงเรียนชาวเขา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (อัมฤทัย ไชยมงคล. 2529 : 201) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีปัญหาการสอนด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล และการประเมินผล และด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียน แตกต่างกัน"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยสรุปว่า ครูผู้สอนวิชา ส.605 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียนที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเพราะ

1. ครูผู้สอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี ต่างสอนวิชา ส.605 ตามหลักสูตร วิชาสังคมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เหมือนกันและยังนิยมสอนตามเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนที่ใช้ บางครั้งอาจจะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนวิชา ส.605 จึงไม่ได้ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนนักเรียนมากนัก หรืออาจจะเนื่องจากความรู้สะสม

จากการเรียนในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยนั้น มีไม่เพียงพอที่รับใช้สอนจึงได้ยกเนื้อหาในแบบเรียน เป็นหลักในการสอน จึงทำให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

2. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่า ปริญญาตรี ได้เข้ารับการอบรมทางวิชาการ วิธีการสอน การเตรียมการสอนใหม่ ๆ จากวิทยากร อยู่เสมอ และได้นำความรู้ที่ได้จากการอบรม มาใช้ในการสอนนักเรียน เพราะฉะนั้นจึงเป็น ความรู้ที่ใหม่ทันสมัยกว่าความรู้ที่เรียนมาจากวิทยาลัยครูหรือมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงไม่ได้นำความรู้ ที่ได้จากการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครูมาใช้ จึงทำให้ครูมีปัญหาในการสอน ไม่แตกต่างกันเพราะผ่านการอบรมมาเหมือนกัน

3. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป อาจใช้คู่มือการสอนและสอนตามขั้นตอน ที่กำหนดในคู่มือ ที่กำหนดการสอน แต่ละชั่วโมงอย่างละเอียด ดังนั้นจึงทำให้ครูมีปัญหาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แม้จะมี ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน

4. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันคือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน เพราะ ครูสอนวิชา ส.605 ที่ไม่มีประสบการณ์การสอนเลย เมื่อเริ่มสอนนั้นแม้ว่าครูสอนจะมีความรู้ ในเนื้อหาวิชา แต่ครูสอนจะมีความรู้คือ ไม่สามารถกระตุ้นการเรียนการสอนได้เมื่อเทียบกับครูที่มี ประสบการณ์การสอนมากกว่า ซึ่งสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ และทราบว่าเนื้อหาแต่ละตอนจะ สอนอย่างไรมากน้อยแค่ไหนจึงจะทำให้ให้นักเรียนสนใจ ไม่เบื่อ แต่ปัญหาของครูที่ไม่มีประสบการณ์ การสอนเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงก่อน 1 ปีเท่านั้น แต่เมื่อเวลานานไป 1 ปี ครูสอนวิชา ส.605 จะสามารถพัฒนาการสอนได้เท่าเทียมกับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า โดยครูจะสามารถกระตุ้นเรียนได้ ทราบว่าเนื้อหาบทไหนควรใช้วิธีการสอนอย่างไรจึงจะสร้างความสนใจนักเรียนได้ดี ด้วยเหตุนี้ ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันจึงมีปัญหาคือการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

5. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีประสบการณ์การสอน

แตกต่างกัน มีสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เช่น ได้รับความร่วมมือในการเรียนการสอนอย่างดียิ่งจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และนักเรียน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนพร้อม เป็นคน สิ่งเหล่านี้ทำให้ครูสอนวิชา ส.605 ประสบปัญหาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

6. ครูสอนวิชา ส.605 ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างกัน มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน และมีปัญหาการเรียนคล้ายกัน เช่น สอนหลายวิชา สอนหลายชั่วโมงในแต่ละสัปดาห์ รับงานอื่นนอกจากการสอน เช่น เป็นครูฝ่ายปกครอง ครูประจำชั้น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ครูสอนมีปัญหาในการสอนนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูสอนต้องทำงานหนักขึ้น ต้องนำงานเตรียมการเรียนการสอนกลับไปทำที่บ้าน

4. จากสมมุติฐาน "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน 3 กลุ่มโรงเรียน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน" ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาล และกลุ่มโรงเรียนสาธิตฯ ส่วนกลุ่มโรงเรียนเอกชน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยได้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเอกชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันมีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขาวิชาสังคมศึกษาของสมหวัง ชัยตามล ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปรกติ (นักจิตวิทยาฉบับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 369 - 370) โดยผลการศึกษา

วิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทักษะการคิดแก้ปัญหาทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01"

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัย ได้สอดคล้องกับงานวิจัยในสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น งานวิจัยของ ณรงค์ ฉายาเนต ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ผู้ใหญ่ด้านการเรียนการสอนของแผนกช่างเครื่องยนต์ ทางหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในโรงเรียน สรรพช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2528 : 323) โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "เมื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05" และผลการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ของผู้วิจัย บางส่วนยังสอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ จุรินทร์ บุญชุม ที่ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน อุดมวิทยาลับ (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2528 : 302 - 303)

โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า "นักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาคำนวณความรู้ทางอาชีพแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัญหาการเลือก แผนการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01" ซึ่งผลงานการศึกษาวิจัยของ จุรินทร์ บางส่วนได้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัย ด้านความแตกต่างของอาชีพ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเอกชน แต่ผลการศึกษาวิจัยของ จุรินทร์ บางส่วนไม่สอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยที่ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิตา ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพ แตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน และผลงานการศึกษาของ จุรินทร์ บางส่วนยังไม่สอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยที่ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ของผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน

นิคา มารคา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพียง 2 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลและกลุ่มโรงเรียนสาธิตา ส่วนโรงเรียนเอกชน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยนี้บางส่วนสอดคล้องกับสมมุติฐานและบางส่วนไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ทั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเพราะ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน แม้สิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เช่น วิธีการสอนของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนสอนตามหลักสูตร คู่มือการสอน เหมือนกัน เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีปัญหาคือการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน อาจไม่เห็นความสำคัญของวิชา ส.605 มากเท่ากับวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ แต่เรียนเพราะเป็นวิชาบังคับและเรียนเพียงให้สอบผ่านเท่านั้น ดังนั้นนักเรียนจึงไม่ได้ใช้ความรู้สะสมในวิชาสังคมศึกษาที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชา ส.605 แต่ใช้ความรู้เฉพาะที่ได้รับในการเรียนวิชา ส.605 ในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน แม้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันก็ตาม

3. นิคา มารคา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิตา มุ่งหวังให้นักเรียน เรียนแพทย์ พยาบาล วิศวกร ฯลฯ มากกว่าที่จะให้เรียนด้านประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีงานรองรับมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านแพทย์ พยาบาล หรือวิศวกร ดังนั้นนิคา มารคา หรือผู้ปกครอง จึงสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญที่ต้องใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในสาขากังกล่าว ดังนั้นนิคา มารคา หรือ

ผู้ปกครอง จึงไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพของตนเองแก่นักเรียนอย่างละเอียด ลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์วิจารณ์แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้วิชาอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 ของนักเรียน แต่การที่นักเรียนมีปัญหาลงในการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักเรียนได้รับสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เช่น หลักสูตรการเรียนการสอน วัสดุของครู เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก ทำให้นักเรียนมีปัญหาลงการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

สำหรับ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนนั้น อาจจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนตามความพอใจ ขณะเดียวกัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ก็พยายามให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพของตนเองให้นักเรียนได้ทราบ อย่างละเอียด ลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์วิจารณ์ยกตัวอย่างประกอบ ซึ่งนักเรียนที่นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนการสอนด้วย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ ก็ได้นำความรู้ที่ได้รับฟังจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาใช้ในการเรียนการสอนวิชา ส.605 ด้วย จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชา ส.605 แตกต่างจากนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

4. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ อาชีพใช้วิชาประวัติศาสตร์ และไม่ใช้วิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิตฯ ได้สนับสนุนให้นักเรียนให้สนใจเรียนในสาขาวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยในสาขา แพทย์ พยาบาล วิศวกร ฯลฯ จึงทำให้นักเรียนสนใจที่จะศึกษาค้นคว้านอกเหนือจากที่ครูสอนในชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อสะสมไว้ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และนักเรียนได้สนใจดูรายการโทรทัศน์ วิดีโอ ภาพยนตร์ ทางวิชาการเพื่อมีความรู้กว้างขวางขึ้น และสื่อดังกล่าวก็มีรายการด้านวิชาประวัติศาสตร์ออกแพร่หลาย สื่อเหล่านี้ทำให้นักเรียนจดจำได้ง่ายและนาน เนื่องจากได้เห็นภาพ ฟังเสียงด้วย และนักเรียนได้นำความรู้ที่ได้ด้านประวัติศาสตร์ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชา ส.605 ด้วยประกอบกับนักเรียนไม่ได้ให้ความ

สนใจในวิชาประวัติศาสตร์มากนัก จึงไม่ไ้มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้นักเรียนจึงนำเอาความรู้ที่ได้จากการดูสื่อ มาใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมดประกอบกับการเรียนการสอนวิชา ส.605 ของครู ฉะนั้นจึงทำให้นักเรียนมีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 ไม่แตกต่างกัน เพราะว่าจะมี นิคา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพทางกัน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเอกชนนั้น เนื่องจากมีอิสระที่จะเลือกเรียนสาขาวิชาตามความพอใจ ไม่ไ้ขึ้นกับ นิคา มารดา หรือผู้ปกครองเท่าไ้นัก ประกอบกับนักเรียนไ้รับความรู้ด้านวิชาชีพจากนิคา มารดา หรือผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีก ประกอบกับนักเรียนไ้ดูรายการโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ทางวิชาการที่เนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์สอดแทรกอยู่ด้วยยิ่งทำให้นักเรียนต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปอีก เช่นเดียวกับนักเรียนที่นิคา มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพใช้ประวัติศาสตร์ ไ้รับความรู้ด้านประวัติศาสตร์จากนิคา มารดา หรือผู้ปกครอง และนักเรียนไ้นำความรู้ที่ไ้มาอย่างกว้างขวาง อีกซึ่ง ไม่ไ้ใช้ในการเรียนการสอนวิชา ส.605 ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่นิคา มารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605 แตกต่างกัน

แบบสอบถามปลายเปิด

ในค่านปัญหาการเรียนการสอนผู้วิจัยไ้ทำแบบสอบถามปลายเปิดไ้ผู้ตอบ ตอบตามความพอใจสรุปแล้วมีปัญหาคือ

1. ด้านเนื้อหาวิชา เนื้อหาในแบบเรียนยาก กว้าง ทำให้เกิดความเหนื่อยหน่ายที่จะเรียน ต้องการให้เนื้อหาบางอย่าง เช่น เนื้อหาที่ต้งใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิธีการสอนของประเทศที่พัฒนาแล้ว ฯลฯ เนื้อหาที่ในแบบเรียนไม่สามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ไม่กระตุ้นให้เกิดความรักชาติ เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนวิชาเอกสังคม ไม่เหมาะสมสำหรับเป็นวิชาบังคับให้ทุกคนเรียน

2. ด้านการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักเรียนมีปัญหาคือตัวครูสอนมากที่สุด โดยเฉพาะบุคคลิกส่วนตัวของครู เช่น ครูสอนทู่เร็ว ทุกไม่ซัก เป็นคน ส่วนด้านวิธีการสอนนักเรียนมีปัญหาคือวิธีการสอนของครูที่อ่านในจออย่างเดียว ให้อ่านหนังสือเอง ขี้บ่นขี้บ่น กว้าง ขอบสอนนอกเรื่อง

3. การอุปถัมภ์การเรียนการสอน นักเรียนประสบปัญหาขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน บางโรงเรียนนักเรียนไม่เคยดูสไลด์หรือภาพยนตร์ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เลย

4. การกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนต้องการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ นักเรียนบางโรงเรียนไม่เคยไปทัศนศึกษานอกสถานที่ หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางประวัติศาสตร์กับสถานอื่นเลย นอกจากนี้ นักเรียนไม่ชอบการจัดอภิปราย ถกปัญหาเท่านั้น

ข้อจำกัด

ปัญหาคือแบบสอบถาม ไม่ให้ความร่วมมือที่จะตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะปรากฏว่า ผู้ตอบให้ทำเครื่องหมาย ✓ เฉพาะในช่องคำตอบใดคำตอบหนึ่งอย่างเกี่ยวกับทุกข้อคำถาม เช่น กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ไม่แน่ใจ ปานกลาง ทุกข้อ ซึ่งมีผลให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1. เจ้าหน้าที่ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตร วิชา ส.605 ควรตรวจหนังสือแบบเรียนที่อนุญาตให้ใช้ในการเรียนการสอนอย่างละเอียดว่า เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรมากน้อยเพียงใด และเนื้อหาแต่ละบทในหนังสือมีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาเนื้อหาที่เรียนในหนังสือแบบเรียนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนบางบทอาจเกินไปน้อยเกินไป เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนบางบทเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับชั้นนี้

2. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดทำกรอบแนวทางวิชาการเกี่ยวกับ วิชาการสอน การจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ฯลฯ แก่ครูผู้สอนวิชา ส.605 เป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนได้รับความรู้ใหม่ ๆ ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

3. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรจะมีการพิจารณาหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา และวิชา ส.605 ใหม่ ทั้งนี้เพราะไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนให้นักเรียนได้รับความรู้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

มากกว่าที่จะมุ่งสอนให้นำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน และนักเรียนก็พอใจที่ครูสอนเพื่อสอนเข้านหาวิทยาลัยให้ได้อีก

4. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรกำหนดจุดประสงค์แจกแจงแบบให้โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

ผู้บริหารโรงเรียน

1. ผู้บริหารควรติดต่อขอความช่วยเหลือจากอุปการะโรงเรียนการสอน หากปรากฏว่าอุปการะโรงเรียนการสอนมีไม่พอและไม่เพียงพอที่จะจัดซื้อได้ตามต้องการ โดยผู้บริหารหรือครูผู้สอนวิชา ส.605 ควรติดต่อขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัยครูหรือสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อการสนับสนุนด้านการเงิน อุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อขอรับวัสดุที่เหลือใช้หรือผลงานที่ผลิตเลิกใช้แล้ว

2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรเข้าร่วมกิจกรรมด้านประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญ ปัญหาของวิชาประวัติศาสตร์

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชา ส.605 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทาง ๗ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา เช่น เชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์มาบรรยายจัดทัศนศึกษาออกสถานที่โดยเฉพาะสถานที่ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีกำลังใจในการสอนและทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียนด้วย

4. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนวิชา ส.605 เข้าร่วมการอบรมหรือจัดสัมมนาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในการสอน

5. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีส่วนคัดเลือกครูผู้สอนวิชา ส.605 เพื่อให้ได้ครูที่มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ไม่มีการคานไถ่คานหนึ่ง และควรเป็นผู้ที่มีการกระตือรือร้น สนใจ ทัศนคติ ขอบแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการสอน

ครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนต้องพยายามสำรวจบุคลิกลักษณะ การวางตัว อารมณ์ ความรู้สึก ความนึกต่าง ๆ ให้แสดงออกอย่างเหมาะสมในระหว่างที่กำลังสอนนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และชอบครูผู้สอนซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนชอบวิชา ส.605 และก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชา ส.605 ด้วย หากครูผู้สอนมีพฤติกรรมทั้งทางกายและร่างกายไม่เหมาะสมจะทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนและมีทัศนคติที่ไม่ดี

2. ครูผู้สอนควรเป็นผู้สนใจใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพในตนเอง เพื่อให้เป็นผู้ทันเหตุการณ์ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและความเชื่อมั่นในความรู้ที่ครูผู้สอนมอบให้

3. ครูผู้สอนควรทำให้นักเรียนเกิดความประทับใจในครั้งแรกที่พบกัน เพราะความประทับใจครั้งแรกเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนวิชา ส.605 หากนักเรียนเกิดความประทับใจจะทำให้ นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นที่จะมาคุยกับครูผู้สอน อยากจะเรียน หากครูผู้สอนสามารถสร้างความประทับใจครั้งแรกได้จะเป็นการง่ายที่จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานี้ในต่อไป ซึ่งการสร้าง ความประทับใจครั้งแรก อาจจะทำได้โดย การแต่งกายที่เหมาะสม การพูดจาที่ให้ความมั่นใจกับ นักเรียน เป็นต้น

4. ครูผู้สอนจะต้องอบรม ชี้แนะ ให้ความสนใจเอาใจใส่กับนักเรียนตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อ ทำให้นักเรียนเกิดความรัก ชอบ สนใจในวิชา ส.605 ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ครูผู้สอน ควรจัดการสอนแบบบรรยาย หรือการบอกให้นักเรียนจดแต่เพียงอย่างเดียว เพราะจะทำให้เกิดนักเรียน เกิดความเบื่อหน่ายและจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การสร้างทัศนคติที่ไม่ดี ครูผู้สอนควรนำเอาการสอนแบบ ใหม่ ๆ มาใช้สอนนักเรียนเสมอ ๆ เพื่อให้นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียน ท้ายเล่มนี้จำเป็นต้อง บังคับครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการอบรมทางวิชาการเสมอ เพื่อความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้จากการ อบรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน

5. ครูผู้สอน ควรจัดทำแผนการสอนและคู่มือครูประกอบการสอนวิชา ส.605 เอง โดย เอาปัญหาที่ได้จากการสอนมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนต่อไป

6. ครูผู้สอนทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน ควรจัดประชุม สัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ส.605 ร่วมกัน เพื่อร่วมกันจัดทำประมวลการสอน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา วิธีการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวเดียวกัน และให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สภาพท้องถิ่น สภาพนักเรียนและอื่น ๆ พร้อมกันนำข้อบกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในต่อไป

7. ครูผู้สอนควรมีการวิจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน ทั้งนี้เพื่อทราบ ปัญหา ความต้องการใน การจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ

8. ครูผู้สอนต้องเร่งสอนเนื้อหาให้จบ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มตามหลักสูตรกำหนด แต่นักเรียนไม่สามารถจะรับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ครูเสนอมาได้ทั้งหมดในเวลาจำกัด ดังนั้น ผลการเรียนรู้จึงไม่สมบูรณ์ตามที่ครูผู้สอนมุ่งหวังและอาจจะก่อให้เกิดปัญหาได้ เช่น นักเรียน เบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน เป็นต้น วิธีแก้ปัญหาที่ครูผู้สอนวิชา ส.605 ควรร่วมมือกับครูผู้สอน วิชาอื่น ๆ โดยร่วมกันศึกษาและพิจารณาเนื้อหาทั้งหมด เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาที่อยู่ใน ซึ่งจะช่วยให้ไม่เสียเวลาและนักเรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนเรื่องซ้ำ ๆ

นักเรียน

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ควรอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าห้องเรียน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาในหนังสือเรียน ซึ่งจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้นเมื่อครูสอนในชั้นเรียน และหลังจากอ่าน มีปัญหาละเอียดก็สามารถนำคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนได้ หากนักเรียนไม่มีเวลาที่จะอ่านหรือเกิดความเบื่อหน่ายที่จะอ่าน นักเรียนอาจจะจับกลุ่มกันแล้วเปลี่ยนเวรกันอ่าน ผู้ที่อ่านจะต้องอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังก่อนเข้าเรียน พร้อมกับเสนอปัญหาให้ถาม

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ควรที่จะสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้น เพราะจะทำให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ และสามารถแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายจากการเรียนได้

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ควรหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่นนอกเหนือจากที่ครูผู้สอนได้สอนในชั้นเรียน เช่น การอ่านบทความข่าวสาร ทางด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ หลังจากนั้นนักเรียนควรเล่าให้เพื่อนฟัง เพื่อให้เพื่อนได้รับความรู้ที่แปลกใหม่อีกด้วย

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อมีปัญหาในการเรียนการสอนชั้นต้องรีบสอบถามครูผู้สอนทันที ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความกังวลและกลายเป็นปัญหาคอเนื่องไม่เรียน

5. นักเรียนควรกล้าที่จะเสนอแนะการเรียนการสอนแบบใหม่แก่ครูผู้สอน ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นและเตือนครูผู้สอนถึงสิ่งที่สอน การเสนอแนะสิ่งใด ๆ นั้นนักเรียนต้องใช้คำพูดที่อ่อนน้อมที่แสดงว่าสนใจการสอนแบบอื่น ๆ อย่าใช้คำพูดที่แสดงความรู้สึกต่อการสอนของครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ผลการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนมาก ทั้งนี้พิจารณาจากแบบสอบถามปลายเปิด จะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ครูสอนวิชา ส.605 พบว่า ครูสอนวิชา ส.605 มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ส.605 มาก แต่เมื่อพิจารณาจากแบบสอบถาม ปรากฏว่า ครูสอนวิชา ส.605 มีปัญหาไม่มากเมื่อเทียบกับการสัมภาษณ์ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะครูสอนวิชา ส.605 ทอบแบบสอบถามเพียงให้แล้วเสร็จ ไม่ได้อ่านพิจารณาตามความเป็นจริงที่ประสบอยู่ ด้วยเหตุนี้สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการวิจัยเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชา ส.605 ทุกท่านของครูผู้สอนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสัมภาษณ์และใช้แบบสอบถาม

မကုမ္ပဏီ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสว่าง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กิตติ โสฬศรีสูง. ปัญหาของครูมหาวิทยาลัยที่สอนในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับ การใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2524.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อักษานา.
- ✓ ปุณณาด พุทธิ. ทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอน วิชาอาชีพ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อักษานา.
- โกวิท วรพิพัฒน์. เอกสารค่าจ้างรายงานในพิธีเปิดการสัมมนาหลักสูตรมัธยมศึกษากลุ่มวิชา สังคมศึกษา. 17 สิงหาคม 2530. ชลบุรี : โรงแบบชีววิสรณ์ ทัศนา, 2530.
- ✓ ชนิษฐา เทื่องวิวัฒน์. การศึกษาการใช้วิธีสอนกิจกรรมและอุปกรณ์ในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อักษานา.
- เจริญ ภูมิ. "ความล้มเหลวของครูสังคมศึกษา," นิทรร. 20(3) : 10 - 11 ;
พฤษภาคม 2521.
- จิตินา ประเสริฐสม. ปัญหาการสอนทักษะแผนที่ของครูสังคมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527. อักษานา.
- จารุ ไชยแขวง. ทัศนคติของชาวสวนยางใหญ่ที่มีต่อการส่งเสริมในจังหวัดยะลา.
ม.ป.ท., 2520.
- จิรินทร์ พุทธิ. การศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุบาลวิทยา. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2525. อักษานา.

จำนงค์ อินทองคำ. การศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์เกษตร ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524. ในวิทยาลัยเกษตรกรรม, ปริญญาโทษ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อีกสำเนา.

เฉลิม มลิลา. เทคนิคการสอนประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

เฉลิมพล ศรีพงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. "ประวัติศาสตร์และปรัชญาประวัติศาสตร์," ใน ปรัชญาประวัติศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บรรณาธิการโดย ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. หน้า 1 - 8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ชัยพร วงศ์วรร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. ปริญญาโทษ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อีกสำเนา.

เจกศักดิ์ ไชวาลินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

จิตมา สุวรรณะชัย. สังคมวิทยา มนุษยวิทยา และจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์, 2527.

ฉางค์ ศรีสนิท. ความรู้และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524. อีกสำเนา.

เกโซ สว่างานนท์. ปัญหากรรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเคเนสต์, 2521.

แถบสุข บุญนท. "ประวัติศาสตร์," ใน ปรัชญาประวัติศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บรรณาธิการโดยชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. หน้า 31 - 68. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ทวีชัย วัฒนชัยศิลป์. การศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของครูสอนโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2526. ปริญญาโทษ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อีกสำเนา.

- ทวีญ แสงหล้า. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2528. ชักสำเนา.
- ธีระพร อูวรรณโณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- นิพนธ์ แสงเล็ก. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อชุมชนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษา จากการสอนแบบศึกษานอกสถานที่
กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. ชักสำเนา.
- ปัทมา. ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่พระราชทานในโอกาสต่าง ๆ
ในพุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : กรมแผนที่ทหาร, 2526.
- น้ำอ้อย อุมะวิชนี. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521. ชักสำเนา.
- บงอร ภูวภิรมย์ขวัญ. สถิติประยุกต์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เพื่อความข้อยินยานิพนธ์ พ.ศ. 2526.
กรุงเทพฯ : เฉลิมขวัญการพิมพ์, 2528.
- _____. เพื่อความข้อยินยานิพนธ์ พ.ศ. 2527. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม, 2529.
- บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รวมบทความข้อยินยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2524,
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- _____. รวมบทความข้อยินยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
- มหาวิทยาลัย, 2526.
- _____. รวมบทความข้อยินยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2528. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
- มหาวิทยาลัย, 2530.
- บุญเชิด วิญญูอนันตพงษ์. สถิติการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสานมิตร, 2521.

- บุญนำ นวลละออง. ความต้องการนำผลการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา 3. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. ชักสำเนา.
- บุษกร เพชรวิจิตร. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ประไพ ศรีปะทงษ์. "การสอนวิชาประวัติศาสตร์ด้วยวิธีวิจัยแบบประวัติศาสตร์,"
ประวัติศาสตร์. 17(2) : 128 - 142 ; พฤษภาคม - สิงหาคม 2525.
- ประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทย, สมาคม. สถานะของวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน.
 กรุงเทพฯ : เอกสารสัมมนาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- ประศักดิ์ โจณะสินธุ์. การศึกษาเจตคติความรู้และความเข้าใจในอันติ การเมืองแบบ
ประชาธิปไตยของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2525.
 ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2526. ชักสำเนา.
- ประสาธ หักศิลา. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ก้าวหน้า, 2514.
- พรณี ชูชัย. จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ : วรุฒิการพิมพ์, 2522.
- พรพอร จุฑาภ. การศึกษาทัศนคติของครูและนักเียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ใน
โรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการเียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. ชักสำเนา.
- เพราพรพ โกมดมาอ์. "การสอนประวัติศาสตร์ในหลักสูตรประถมศึกษา," สารพณา
หลักสูตร. 23 : 35 - 38 ; สิงหาคม 2526.
- บุษพา บุญระ. การศึกษานโยบายเียนการสอนวิชาชีตครูในกรุงเทพมหานคร.
 ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2522. ชักสำเนา.

เบาวภา เวคะวากยานนท์. ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับประชากรศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ชัคสำเนา.

โรเบอर्ट วี. แคมป์เบลล์. ศึกษาประวัติศาสตร์อย่างไรและทำไม. แปลโดย ชิตา สาระยา

กรุงเทพฯ : คำรงค์การพิมพ์, 2520.

อคาวัลย์ มาลยะวงศ์. สภาพการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูง (ในทัศนะของครู) ปีการศึกษา 2514. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.

ชัคสำเนา.

วิจิตร ทองปาน. การศึกษาด้านคุณธรรมทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบโครงการ. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ชัคสำเนา.

วิชัย รักปาน. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิธีสอนใน

วิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีทางวิทยาศาสตร์และการใช้คู่มือแนว

การสอนของหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. ชัคสำเนา.

วิชาการ, กรม. การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521. กลุ่มวิชา

สังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,

2529.

_____. หนังสือเรียนสังคมศึกษา รายวิชา ส. 605 สังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

(ม.6). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2526.

_____. เอกสารหมายเลขที่ 21 จากการขั้มนานหลักสูตร มัธยมศึกษา กลุ่มวิชาสังคมศึกษา,

17 สิงหาคม 2530 ขอบุรี : โรงแรมวีวีวีส์อาร์ท พับบา, 2530.

- วิเศษ วิเชียร. ประวัติศาสตร์คืออะไร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน, 2523.
- วีระวุฒิ วุฒิพงษ์. ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส
ในโรงเรียนรัฐบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529. อักษรสำเนา.
- ศักดิ์ชาย สงวนวงษ์. การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักษรสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
อภินิหารพิมพ์, 2523.
- _____. ประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
อภินิหารพิมพ์, 2527.
- สมเกียรติ หงษ์ใหญ่ชัย. การศึกษาเปรียบเทียบเจตนาหมายที่คาดหวังและที่ปฏิบัติจริงของหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527. อักษรสำเนา.
- สมศักดิ์ ชูโต. "ประวัติศาสตร์," ใน ปรัชญาประวัติศาสตร์. บรรณาธิการโดย
ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี หน้า 1 - 3. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- สมหวัง ชัยตามอ. การศึกษาสภาพการเรียนการสอนและทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์ของ
นักศึกษาวิชาเอกประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักษรสำเนา.
- สันต์ ชรรณบำรุง. การสอนสังคมศึกษา กรุงเทพฯ : กรมฝึกหัดครู, 2522.
- สิริวรรณ สุวรรณอาภา. ปัญหาการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2516. อักษรสำเนา.

สืบแสง พรหมบุญ. "ปรัชญาประวัติศาสตร์," ใน ปรัชญาประวัติศาสตร์. บรรณาธิการ

โดย ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. หน้า 18 - 25. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

_____. "สถานะของวิชาการประวัติศาสตร์ในประเทศไทย," ใน สถานะของวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน. หน้า 17 - 44. กรุงเทพฯ : สมาคมประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2523.

สุทธิพงศ์ นกสุวรรณ. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ข้อเท็จจริงในวิชาสังคมศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้แผนที่ชุดกับสไลด์. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อักสาเนา.

สุนทร สุนันท์ชัย. เทคนิคและวิธีการสอนสังคมศึกษา. ม.ป.ท., 2514.

สุนิสา เป้งบ้อง. แนวโน้มหลักสูตรและการเรียนการสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน 10 ปีข้างหน้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อักสาเนา.

สุภาพ วาดเขียน. เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ อักษรย่อที่ ชนิท และวิธีหาคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

สุภัทรทิศ ทิศกุล, ม.จ. "สถานะภาพวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน," ใน สถานะของวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน. หน้า 1 - 15. กรุงเทพฯ : สมาคมประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2523.

สุวิทย์ เกื้อวัฒนา. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อักสาเนา.

อดิษฐ์ วิริยะประสมโชค. การศึกษาค้นคว้าของเกษตรกรทอโครงการปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อักสาเนา.

จอมฤทัย ใจเมงค. ปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษา 1 โรงเรียนชาวเขาตามหลักสตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 8.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
 อักษรานา.

จนารมย์ มิ่งแก้ว. ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ต่อการใช้สารเคมีป้องกัน
กำจัดศัตรูพืชบริเวณลุ่มแม่น้ำบางปะกง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์, 2528. อักษรานา.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York : Macmillan Publishing Co., 1976.

Best, John W. "Likert Method," Research in Education. 4th ed.
 Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1981.

Edwards, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York :
 Appleton-Century - Crofts Inc., 1957.

Jarolimek, John. Social Studies in Elementary Education, 8 nd ed.
 New York : Macmillan Publishing Co., 1986.

Khazzaka, Joseph D. "A Comparison of Two Approaches to Teaching World
 History," Dissertation Abstracts International. Vol 48 No. 8
 2234-A; March, 1988.

MacLendon, Jonathan C. Social Studies in Secondary School. New York :
 Macmillan Publishing Co., 1965.

Pfaffenberger, Roger C. Statistical Methods : for Business and Economics.
 Illinois : Richard D. Irwin. Inc., 1977.

✓ Secord, Pual. F. and Carl W. Backman. Social Psychology. New York :
 McGraw-Hill Book Co., 1964.

Suratath, Ayuathana. "A Comparison of The Teaching of History in Teacher
 Colleges in The Metropolitan Region and other Regions In Thailand,"
Dissertation Abstracts International. Vol 47 No 4 1201-A-1202-A;
 October, 1986.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wily and
 Sons Inc., 1971.

Turner, Stanton Burgess, "Opinions of Students, Instructors, Administrators,
 and Parents About the Utility of Studying United States History
 with Respect to Perceived Present and Future Needs of Students,"
Dissertation Abstracts International. Vol. 48 No 7 1717-A;
 January, 1988.

ကာကွယ်ရေး

แบบทดสอบวัดทัศนคติและปัญหาของครูผู้สอน ส.605 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส 605

ตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.

ในโรงเรียน เขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลให้ท่านแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น
ปัญหาที่ท่านประสบในฐานะที่ท่านได้สอนวิชา ส.605 ขอให้ท่านตอบตรงความคิดเห็นความรู้สึก
และปัญหาที่ท่านประสบให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการ
ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในระดับชั้นต่อไป และขอให้ตอบคำถามทุกข้อทุกข้อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่อยู่หน้าข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. หน่วยงานที่สังกัด
☐ โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครู
☐ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน
3. วุฒิการศึกษา
☐ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. อายุราชการ
☐ 1 - 5 ปี
☐ 6 - 10 ปี
☐ 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน หลังข้อความ
คำถามในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	จุดประสงค์ในหลักสูตรง่ายต่อการ ที่จะสอนให้บรรลุตามที่กำหนดไว้					
2	จุดประสงค์ที่กำหนด ในหลักสูตร กระตุ้นให้อุบายการสอนวิชานี้					
3	จุดประสงค์ที่กำหนดให้ในหลักสูตร สอดคล้องกับความต้องการของ สังคม					
4	การกำหนดจุดประสงค์ในหลักสูตร ทำให้ไม่มีอิสระในการสอน					
5	จุดประสงค์ที่กำหนดให้ในหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับความต้องการของ ข้าพเจ้า					
6	ข้าพเจ้ายินดีที่จุดประสงค์ในหลักสูตร กำหนดให้สอนวิธีการวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างปึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างปึง
7	จุดประสงค์บางข้อ เช่น "ให้นักเรียน เกิดความรู้สึกในความเป็นไทย ร่วมกันมีความรักและภูมิใจในชาติ" เพื่อยัน เป็นไปไม่ได้					
8	เนื้อหาวิชานี้มีคุณค่า จำเป็นที่จะต้อง ศึกษาเป็นวิชาบังคับ					
9	เนื้อหาวิชามีประโยชน์ ช่วยกระตุ้นใจ ในชีวิตจริง					
10	เนื้อหา ถ้าสมมติ ควรเปลี่ยนแปลง แก้ไขตามความก้าวหน้าทางวิชาการ					
11	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตรกระตุ้น ให้อยากเรียนวิชานี้ในระดับชั้นสูง ต่อไป					
12	ข้าพเจ้าจะสอนเฉพาะเนื้อหาที่มี ประโยชน์ต่อการสอบ เข้ามหาวิทยาลัย					
13	เนื้อหาที่กำหนดให้บาง เรื่อง ควร ตัดออก					
14	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตรช่วยให้ นักเรียนเกิดความรักและภูมิใจในชาติ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15	เนื้อหาที่กำหนดทางเรื่องยากเกินไป สำหรับนักเรียนระดับชั้นนี้ เช่น การให้วิเคราะห์โครงสร้างทาง เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม ทั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน					
16	อุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นสิ่ง จำเป็นสำหรับการเรียนวิชานี้					
17	อุปกรณ์การเรียนการสอน ช่วยให้ มีความรู้กว้างขวาง สึกซึ่ง ชัดเจน					
18	หลักฐานชั้นต้นเป็นอุปกรณ์ที่กระตุ้น ให้นักเรียนอยากเรียนวิชานี้					
19	ภาพประกอบมีประโยชน์สำหรับการ เรียนการสอนวิชานี้มากกว่าอุปกรณ์ อื่น					
20	การใช้สไลด์ วีซีโอ ภาพยนตร์ ประกอบการสอนวิชานี้ไม่คุ้มค่า เสียเวลา					
21	ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์เป็นอุปกรณ์ การสอนที่ให้ความบันเทิงมากกว่า ประโยชน์ทางด้านการศึกษา					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
22	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ไม่จำเป็นเท่ากับการสอนเนื้อหา วิชา					
23	ครูควรเป็นผู้จัดและดำเนินการสอน วิชานี้แต่ผู้เกี่ยวข้องโดยตลอด					
24	การกำหนดให้เด็กเรียนศึกษาค้นคว้า ด้วยตัวเอง มีประโยชน์มากกว่า ครูผู้สอน					
25	การรายงานอภิปราย เป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่เสียเวลามาก					
26	ข้าพเจ้าสนับสนุนให้เด็กเรียนจัก นิทรรศการ จัสมอร์ค ที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชา					
27	การจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ เป็นการ เสียเวลา ไม่คุ้มค่า สิ้นเปลือง และไม่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน					

ตอนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.605

คำชี้แจง ข้อให้ท่านหาคำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับปัญหาจริงที่ท่านประสบ
หลังข้อความในแต่ละข้อเพียงช่องเดียว

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	จุดประสงค์ในหลักสูตรยากเกินไปสำหรับนักเรียน					
2	ขอบเขตของจุดประสงค์กว้างเกินไป					
3	จุดประสงค์ในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นนามธรรม					
4	จุดประสงค์ในหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของข้าพเจ้า					
5	ข้าพเจ้าหาวิธีสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ไม่ได้					
6	จุดประสงค์ในหลักสูตรไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน					
7	เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรขาดความสัมพันธ์และต่อเนื่อง					
8	เนื้อหาที่กำหนดให้สอนในหลักสูตรซ้ำซ้อน					
9	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตร ขัดแย้งกับวิชาอื่น					
10	เนื้อหาในหนังสือเรียน ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร					

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
11	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตรไม่จำเป็นนำไป ปรับใช้กับชีวิตประจำวัน					
12	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตรบางเรื่องมาก เกินไปที่นักเรียนระดับชั้นนี้จะเข้าใจ					
13	ขาดเนื้อหาบางเรื่องที่สำคัญสำหรับการสอบ เข้ามหาวิทยาลัย					
14	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน					
15	ห้องโสตทัศนูปกรณ์มีไม่พอ มักใช้ตรงกัน หลายวิชา					
16	ขาดตำราเอกสารประกอบการค้นคว้าเพิ่มเติม ทางประวัติศาสตร์					
17	นักเรียนไม่สนใจที่จะใช้อุปกรณ์การเรียน การสอน					
18	อุปกรณ์ส่วนใหญ่ชำรุด					
19	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียน					
20	นักเรียนจำนวนมากเกินไปไม่สะดวกในการใช้ อุปกรณ์					
21	เวลาเรียนไม่พอที่จะจัดกิจกรรมการเรียน การสอน					
22	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่จัด					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ชักตาม เมื่อมีปัญหาในการเรียน					
24	ข้าพเจ้าสอนหลายวิชาไม่มีเวลาเตรียม กิจกรรมการเรียนการสอน					
25	หากิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์ไม่ได้ ปัญหาอื่น					

แบบสอบถามวัดทัศนคติและปัญหาของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา ส.605

ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามวัดทัศนคติและปัญหามันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูล ให้นักเรียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ปัญหา ที่ท่านประสบในวิชาที่นักเรียนวิชาส.605 ขอให้นักเรียนตอบตรงความคิดเห็น ความรู้สึก และปัญหาที่ท่านประสบ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา ส.605 ในระดับชั้นนี้ต่อไป และขอให้ตอบคำถามทุกข้อทุกข้อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่อยู่หน้าข้อความและเติม ข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. โรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่สังกัด
 - ☐ โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 - ☐ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครู
 - ☐ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
2. ผลการเรียนวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 (ม.4 และ ม.5)
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาสังคม ส.401 นักเรียนได้เกรด
 - วิชาสังคม ส.402 นักเรียนได้เกรด
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาสังคม ส.503 นักเรียนได้เกรด
 - วิชาสังคม ส.504 นักเรียนได้เกรด

3. เพศของนักเรียน

☐ ชาย ☐ หญิง

4. อาชีพของบิดา - มารดา หรือผู้ปกครอง (ตอบอาชีพคนใดคนหนึ่งที่มีนักเรียนใกล้ชิดสนิทสนมด้วย)

☐ รับราชการ คือ

☐ ทำงานรัฐวิสาหกิจ คือ

☐ ทำงานบริษัท ธนาคาร คือ

☐ ค้าขาย คือ

☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ส.609

คำชี้แจง ขอให้ท่านเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
หลังข้อความถามในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	จุดประสงค์ในหลักสูตรง่ายต่อการ เรียนให้บรรลุตามที่กำหนดไว้					
2	จุดประสงค์ที่กำหนดให้ในหลักสูตร กระตุ้นให้อยากเรียนวิชานี้					
3	จุดประสงค์ที่กำหนดให้ในหลักสูตร สอดคล้องกับความต้องการของสังคม					
4	การกำหนดจุดประสงค์ในหลักสูตร ทำให้ไม่มีอิสระในการเรียน					
5	จุดประสงค์ในหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับความต้องการของ ข้าพเจ้า					
6	ข้าพเจ้านิยามที่จุดประสงค์ในหลักสูตร กำหนดให้เรียนวิธีการวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างถึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างถึง
7	จุดประสงค์บางข้อ เช่น "ให้รักเรียน เกิดความรักในความเป็นไทย ร่วมกัน มีความรักและภูมิใจในชาติ" เพื่อยัน เป็นไปไม่ได้					
8	เนื้อหาวิชาที่มีคุณค่า จำเป็นต้องศึกษา เป็นวิชาบังคับ					
9	เนื้อหาวิชาที่มีประโยชน์ ช่วยตัดสินใจ ในชีวิตจริง					
10	เนื้อหา ล้าสมัย ควรเปลี่ยนแปลง แก้ไขตามความก้าวหน้าทางวิชาการ					
11	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กระตุ้น ให้อยากเรียนวิชาในในระดับสูง ต่อไป					
12	ข้าพเจ้าจะเรียนเฉพาะเนื้อหาที่มี ประโยชน์ต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
13	เนื้อหาที่กำหนดให้บางเรื่องควร ตัดออก					
14	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ช่วย ให้รักเรียน เกิดความรักและภูมิใจ ในชาติ.....					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15	เนื้อหาที่กำหนดมาทางเรื่องยาก เกินไปสำหรับนักเรียนระดับชั้นนี้ เช่น การให้วิเคราะห์โครงสร้าง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน					
16	อุปกรณ์ การเรียน เป็นสิ่งจำเป็น สำหรับการเรียนวิชานี้					
17	อุปกรณ์การเรียนการสอนช่วยให้ นักเรียนมีความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้งชัดเจน					
18	หลักฐานชั้นต้นเป็นอุปกรณ์ที่กระตุ้น ให้นักเรียนอยากเรียนวิชานี้					
19	ภาพประกอบมีประโยชน์ส่วนร่วม การเรียนการสอนวิชานี้มากกว่า อุปกรณ์อื่น					
20	การใช้ สไลด์ วีซีโอ ภาพยนตร์ ประกอบการเรียนวิชานี้ ไม่คุ้มค่า เสียเวลา					
21	ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ เป็นอุปกรณ์ การเรียนที่ให้ความบันเทิงมากกว่า ประโยชน์ทางด้านการศึกษา					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
22	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ไม่จำเป็นเท่ากับการเรียนเนื้อหา วิชา					
23	ครูควรเป็นผู้จัดและดำเนินการสอน วิชาให้ผู้เกี่ยวข้องโดยตลอด					
24	การกำหนดให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองมีประโยชน์มากกว่า ครูสอน					
25	การรายงาน อภิปราย เป็น รายบุคคล เป็นกิจกรรมที่เสียเวลา มาก					
26	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้จัดนิทรรศการ จักรวาล ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา					
27	การจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ เป็น การเสียเวลา ไม่คุ้มค่า สิ้นเปลือง และไม่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน					

ตอนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

วิชาส.605

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงช่องเดียว

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป					
2	ขอบเขตของจุดประสงค์กว้างเกินไป					
3	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นนามธรรม					
4	จุดประสงค์ในหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของข้าพเจ้า					
5	การสอนของครูไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
6	จุดประสงค์ในหลักสูตรไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน					
7	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรขาดความสัมพันธ์และต่อเนื่อง					
8	เนื้อหาที่กำหนดให้เรียนในหลักสูตร จำสับสน					
9	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ขัดแย้งกันวิชาอื่น					
10	เนื้อหาในหนังสือเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรบางเรื่องมากเกินไปที่ข้าพเจ้าจะเข้าใจ					
12	เนื้อหาที่กำหนดให้ในหลักสูตรไม่อาจนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน					
13	ขาดเนื้อหาบางเรื่องที่สำคัญสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย.....					
14	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน					
15	ห้องโสตทัศนูปกรณ์มีไม่พอ มักใช้ตรงกันหลายวิชา					
16	ขาดตำรา เอกสาร ประกอบการค้นคว้าเพิ่มเติมทางประวัติศาสตร์					
17	ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน					
18	อุปกรณ์ส่วนใหญ่ชำรุด					
19	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน					
20	นักเรียนจำนวนมากเกินไปไม่สะดวกที่จะใช้อุปกรณ์					
21	เวลาเรียนไม่พอที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
22	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้น					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ชักถาม เมื่อมีปัญหาในการเรียน					
24	ข้าพเจ้าเรียนหลายวิชา ไม่มีเวลาเตรียม กิจกรรมการเรียน					
25	ไม่มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ หลักสูตรกำหนดให้					
	ปัญหาอื่น					

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ จากแบบสอบถามที่ใช้ทดสอบครูและนักวิชา
โรงเรียนวัดหนองนาคี

แบบสอบถามวัดทัศนคติ		แบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอน	
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.0436	1	3.4253
2	3.3753	2	3.7116
3	3.5320	3	3.1917
4	3.4469	4	3.8035
5	3.2420	5	2.9837
6	3.6377	6	1.7764
7	1.8911	7	2.0937
8	3.7116	8	2.3020
9	3.3261	9	2.3794
10	3.6965	10	2.6440
11	3.2834	11	2.9017
12	3.2366	12	2.5363
13	3.6271	13	2.4875
14	3.1237	14	3.5064
15	4.2752	15	3.6163
16	3.1511	16	3.1236
17	3.8498	17	2.8006

ตาราง (ต่อ)

แบบสอบถามวิถีทัศนคติ

แบบสอบถามปัญหาการ เจริญการสน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
18	3.7792	18	2.5047
19	3.2982	19	3.2107
20	2.7325	20	3.0498
21	2.1009	21	3.0759
22	3.5069	22	2.0721
23	1.8547	23	3.1811
24	3.6853	24	3.2601
25	3.1918	25	3.0367
26	3.6449		
27	3.2031		

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อจากแบบสอบถามที่ใช้ทดสอบครูและนักเรียน
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ

แบบสอบถามวัดทัศนคติ

แบบสอบถามวัดปัญหาการเรียนการสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.1222	1	3.0742
2	2.9321	2	2.7733
3	3.2190	3	2.6935
4	2.7608	4	1.8222
5	2.6638	5	2.7472
6	2.5356	6	2.9977
7	2.7993	7	2.4107
8	2.9562	8	2.1673
9	2.8397	9	3.1649
10	3.1149	10	3.0776
11	2.6531	11	2.8276
12	2.3974	12	2.7490
13	2.9543	13	3.1669
14	2.2947	14	2.9298
15	2.9337	15	2.9085
16	2.8725	16	2.9538
17	2.6007	17	3.0425

ตาราง (ต่อ)

แบบสอบถามวัดทัศนคติ

แบบสอบถามวัดปัญหาการเรียนการสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
18	2.6465	18	2.8447
19	3.0512	19	3.0537
20	2.8591	20	3.0509
21	2.6334	21	2.7106
22	2.5057	22	2.8269
23	2.6115	23	2.7238
24	2.3834	24	2.9134
25	2.1604	25	2.9742
26	2.4340		
27	2.1760		

ตาราง แสดงค่าอ่านาจจำแนกเป็นรายข้อ จากแบบสอบถามที่ใช้ทดสอบครูและนักเรียน
โรงเรียนสาธิตวิทยาสัยคุรุพรนคร

แบบสอบถามวัดทัศนคติ

แบบสอบถามวัดปัญหาการเรียนการสอน

ข้อ	ค่าอ่านาจจำแนก	ข้อ	ค่าอ่านาจจำแนก
1	3.0208	1	3.3561
2	2.3773	2	3.4853
3	3.0783	3	2.3907
4	1.7714	4	2.8476
5	2.4621	5	2.9025
6	3.3434	6	2.6075
7	1.8915	7	2.6575
8	3.0876	8	2.7441
9	3.1227	9	2.2958
10	3.3840	10	2.1402
11	3.4260	11	2.4374
12	2.9402	12	2.8806
13	2.9006	13	2.4708
14	2.7441	14	2.4620
15	1.9410	15	2.8530
16	3.1183	16	2.6050
17	3.4692	17	2.6788

ตาราง (ต่อ)

แบบสอบถามวัดทัศนคติ

แบบสอบถามวัดปัญหาการเฝ้าระวังการชน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
18	3.0529	18	1.7935
19	2.8688	19	2.6201
20	1.9779	20	2.0287
21	2.4053	21	2.6285
22	2.6191	22	2.3432
23	2.5224	23	2.8002
24	2.1620	24	2.4930
25	1.9945	25	3.1249
26	3.3933		
27	2.6726		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเทพปราณี ศิริวิทย์ภรณ์

เกิดวันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด อำเภอบ้านนา จังหวัดสุพรรณบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 100/701 หมู่บ้านสามทอง ถนนติวานนท์

ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้สื่อข่าวสายการเงินธนาคาร

สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัทมีเดีย แอสโซซิเอทเต็ดท์

42/38 ซอยโชคชัยร่วมมิตร ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

2521 เสร็จมัธยมศึกษา (แผนกวิทยาศาสตร์) จากโรงเรียนอุตรดิตถ์
จ. อุตรดิตถ์

2525 ศษ.บ. (ประวัติศาสตร์) จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง

2532 ศษ.ม. (ประวัติศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร